48-76

Akbaba

— Çalışma Bakanlığına Şevket Kazan getirildi. —

Boşuna değil...

Boşuna değil,
5 milyonu aşkın yurttaşımızın
açtırdıkları tasarruf hesabıyla
İş Bankası'nın
çatısı altında toplanmaları...
...5 milyonu aşkın tasarruf
sahibinin İş Bankası'na
inanmaları boşuna değil...
Boşuna değil,
İş Bankası'na gösterilen
bunca güven... bunca sevgi...

Siz de

onlara katılın.
Güveniniz için...
güvenli yarınlarınız için...

TÜRKİYE
İŞ BANKASI

Yeni Ajans 2149—100

Akbaba

Kurucusu : Yusuf Ziya ORTAÇ

Yıl : 54 — Cilt : 31 — Sayı : 48 * Haftalık Siyasî Mizah Gazetesi * 24 Kasım 1976 — Fiatı 250 Kuruş

BUNDAN ON YIL SONRA

GİTGİDE bir doyumsuzlar toplumu görünümüne bürünüyoruz. Kitle hastalıklarının en ateşlileriyle çalkalanıyoruz. Düşünce nöbetleri, kişilik hummaları, onur yaraları, bunalım çıbanları her yerde. Tüm bunlar için öne sürülen sağıtım yolları ise gülünç: Demirel'in demeçlerinden alınma satırları bir kâğıda yazıp bu kâğıdı temel çukurundan alınma bir bardak yağmur suyuyla yutacak, Selâmet'e inanıp Kıble'ye dönecek ve kurt postundan bir battaniyeye bürünüp yatacaksınız. Hadi geçmiş olsun.

Hastalık belirtileri her yanda. Boş pusula, iki anten, üç sis lâmbası, çok sesli bir korna, bayraklar ve yabancı dilden etiketlerle donatılmış yerli yapı arabada. Boş kafa ve doyum bulmamış isteklerle köşe başında dikilip en akıl almaz saçmalıkları tartışan delikanlılarda. Sandığını kendisininkinin yanına koymak isteyen çocuğu tartaklayan kazık kadar ayakkabı boyacısında. Eminönü'nde kaçak ses alma aygıtları ve başka ıvır - zıvır satan ya da bunları değiş - tokuş eden garipler kalabalığında. Duraklarda boncuk moncuk satarak geçinmeye çalışan sapasağlam erkeklerde. Dirsekten kesik kolunu burnunuza uzatarak para isteyen dilencide. Taksim alanındaki kadın bezirgânlarında. Gazinolarda onbeş bin liraya masa kapatan bol gelirli görmemişte. Geçinebilmek için kanını satan işsizde. Koynu kaçak sigaralarla dolu olan on yaşındaki çocukta. Rüşvet almayıp sürünen başka bir memurda. Gazetelerdeki cinayet kurbanlarının resimlerinde.

Ardı gelir mi bunları sıralamanın? On gün saysanız tükenir mi?

Hastalığın belirtileri dört yanımızda. Mikroplarıysa, bütün bunları en az bizler kadar görüp yine de hiçbir şey yapmaya çalışmayan çirkin politikacının kafasında yuvalanmış. Evet, sayılara bakarsanız ekonomimiz büyüyor. Tehlikeli bir beyin urunun büyümesi gibi. Bu ne biçim gelişme? Bir topluma böylesine pahalıya oturan bir şeye kalkınma mı denir?.

Binlerce sorun çözüm bekliyor. Ulaştırmamızı, haberleşmemizi, sağlık sorunumuzu, sosyal güvenlik sorunumuzu, konut sorunumuzu, eğitimimizi rafa kaldırmışız. Bir yandan da «Türkiye büyüyor!» diye göbek atıyoruz. Böyle büyüme olmaz olsun!

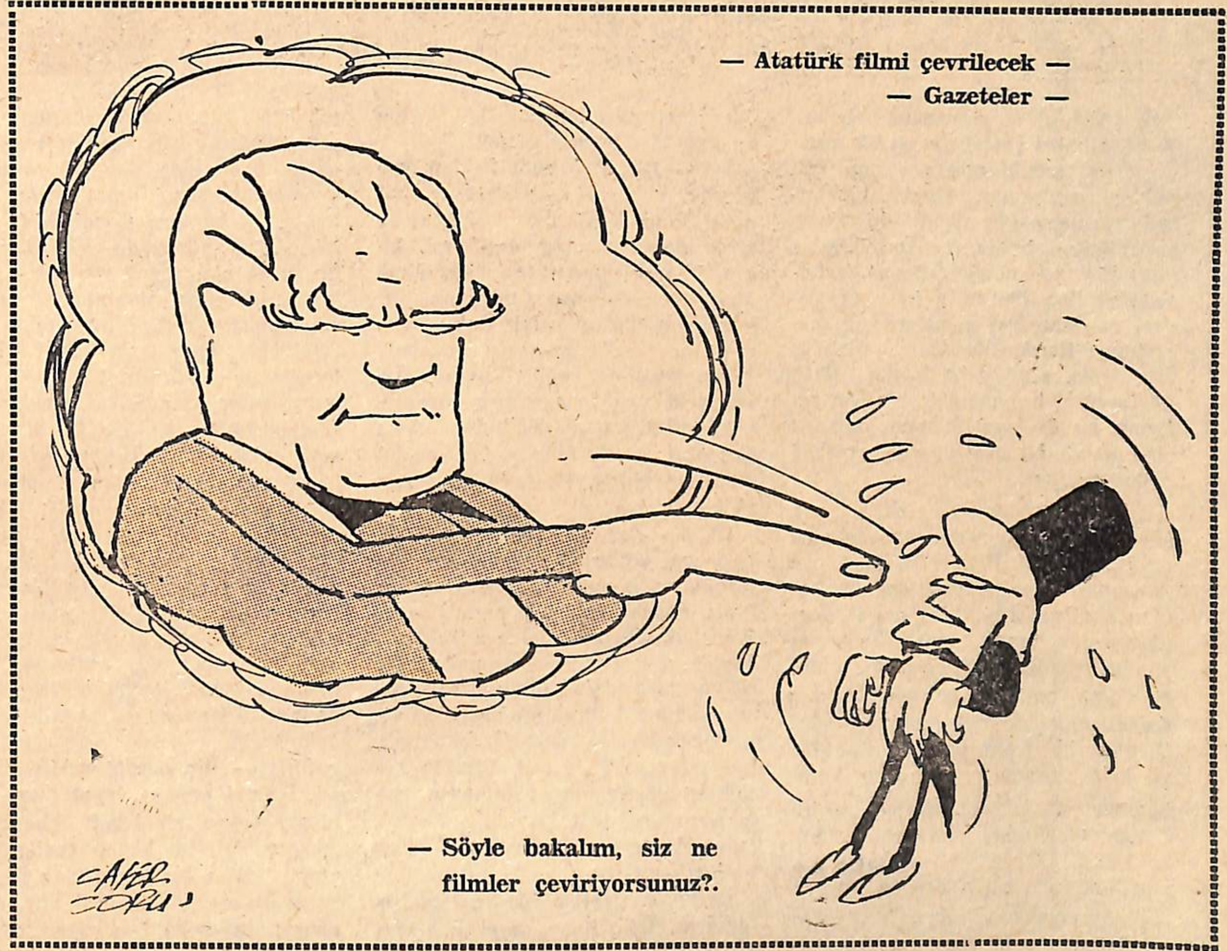
Tanıdıklarınızın arasında üçüncü kez denediği halde bir yüksek okula giremeyen ve kursa vereceği altı bin lirayı nereden bulacağını düşünen öğrenciler yok mu? Günlerce gazetelerdeki duyuruları izleyip bir okulun baraj puanının oğlunun girmesine elverecek denli düşmesini bekleyen babalar? Okula yazıldığı halde derse giremeyen başka öğrenciler? Avukatlık düşünürken veteriner olanlar? Okumayı bir yana bırakıp ne olursa olsun bir iş bulmaya çalışan daha başkaları?

Bu yalnızca bir örnek. Hastalığın başka örneklerini her gün görmüyor musunuz özel yaşantınızda? Umutlu musunuz bunların düzeleceğinden? Kendiniz için olsun, çevrenizdekiler için olsun, umutlu musunuz? On yıl sonra durumumuzun nasıl olacağını düşünüyorsunuz?

Biz küçük bir yol göstermede bulunalım. Eğer koşullar değişmezse, hastalık on yıl sonra büsbütün azmış olacak. Bugün okul kapılarında bekleşenler o zaman sevmedikleri bir işle uğraşıyor olacaklar. Bugün kaçak sigara satarak yasalara saygısızlığı öğrenen dokuz - on yaşlarındaki çocuklar yetişmiş olacaklar ve yeni yeni suçlarla mahkemeleri dolduracaklar.

Biz yalnız bugünü değil, geleceği de yitirme yolundayız.

AKBABA

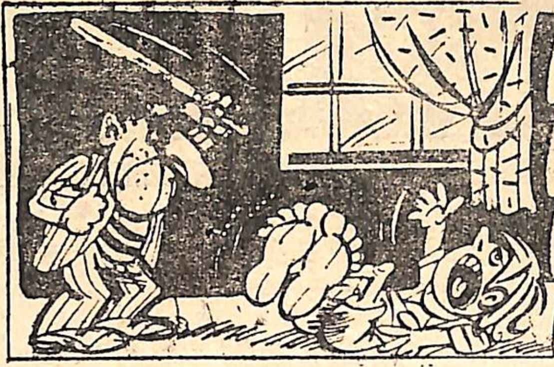

«Kürek mahkûmu!...»

Nasıl öğretmen olunur!

ANALAR ve de sayın babalar, elbette çocuğunuzun bir meslek sahibi olmasını canı gönülden arzularsınız. Bugün biz burada, çocuğumuzu nasıl öğretmen yapabiliriz, bunların formüllerini vermeğe çalışacağız. Şayet, burada verilen öğütlerle hareket eder, söylenenleri uygularsanız, çocuğunuz ilerde öğretmen olabilir. İsterseniz, sözü daha başka türlü söyleyelim, her meslek, bir ön çalışma, bir ön hazırlık ister, işte biz size şimdi bu çok önemli gizleri açıklayacağız...

BİR — Çocuğunuzu daha çok küçük yaşlardan evden postalamağa çalışın. Şimdi diyelim dört ay dayısının oraya mı postaladınız, hemen oradan alın, daha sizin eve uğramadan tutun onu halasının yanına postalayın. Mümkün olduğu değil, çocuğun her yıl bir yer değiştirmesinde çok yarar vardır. Diyelim halasının yanında da bir yıl kaldı, hemen oradan alın, amcasının yanına postalayın... Bu arada çocuğu hiç konuşturmamak en iyisidir. Çocuk, «Babacığım, anneciğim, beni niçin oradan oraya postalıyorsunuz?» diye bir soru sorduğunda asla yanıtlamakla yükümlü değilsiniz. Herşey çocuk için ve öğretmenlik mesleği için olduğuna göre, çocuğun böyle bir terbiyesizlik yapıp soru sormasına olanak vermeyin. «Büyükler bu konuyu senden çok daha iyi bilirler» deyin ve kestirip atın... Yok şayet çocuk, «Danıştay var» derse, ona «Hani nerede?» diye sorun... Çocuk daha çok küçük yaştan Danıştay kararlarının uygulanmadığını öğrenerek yetişmelidir ki, ilerde mesleğinde başarılı olsun...

İKİ — Çocuğun evde kaldığı zamanlar, bilhassa eşitsizliğe dikkat edin. Şimdi diyelim sofradasınız ve elma dağıtıyorsunuz değil mi, tutun, bilerek elmanın en küçüğünü ona verin. Yemekte tabağına et koymayın. Bu onun için çok yararlı olacaktır. İlerde mesleğe başladığında, kendine sağlık personeliyle, at bakıcısıyla aynı yan ödemenin verildiğini gördüğünde, daha önceden akortlu olduğundan sesini çıkarmayacaktır. Ha belli de olmaz tâbi belki çıkarır.

ÜÇ — Ara sıra onu mutlaka, banyoya, varsa kilere kapayın. Kilere veya banyoya kapatılmazdan önce çocuğa işkence etmek çok iyidir. Ayaklarını havaya kaldırın, hergün cop sayısını artırmak üzere elliye dek çıkarabilirsiniz bu sayıyı... İğne batırabilir, üzerinde sigara söndürebilirsiniz. Gerektiğinde banyoda çıplak bırakıp üzerine soğuk su dökebilirsiniz. Bilhassa bu işkence ve hapis konusu, meslek için çok önemli olup sık sık yinelenmelidir.

DÖRT — Üzerine hiç yeni elbise almayın. Mümkünse, ayakabısı hep delik, elbisesi hep yamalı olsun. Para da vermeyin. Cebinde para bulunması çok sakıncalıdır. Çocuğun eli hiç para görmemeli, yüzü de hiç gülmemelidir. Hastalandığında, onu mahsus ve bilerek has tane hastane gezdirin, doktor yok, deyin, ilâç yok deyin. Gerekirse, «Ulan kim sana hasta ol dedi?» deyin.

BEŞ — Onu ara sıra tabancayla tehdit edin. Çocuğu karşıya dikin, tabancayı ele alın, vurur gibi yapın. Bilhassa bunu geceleri ıssız sokak başlarında, kırsal yerlerde yaparsanız, çocuk bu konuda da bağışıklık kazanır. Çocuk her dakika ölüm korkusuyla yaşamalıdır.. Bazı zamanlarda çok iyi mizansenler hazırlayarak, muhtar kılığına girip tabancayı öyle elinize alın. Gerektiğinde, yine ıssız sokak başlarında olmak üzere, sekiz on çocuğun eline para verip dövdürtün. Çünkü ilerde bunların hepsi başına gelecektir... Ayağına ip bağlayın, sürükleyin. Tüm bunlardan sonra çocuğu karşınıza alın, kendinize en yetkili kişi pozu vererek nutuk çekin, «çok kutsal bir mesleğin var, sana çocuklarımızı emanet ediyoruz. Onlar sana teslim, onlara örnek ol» deyin, ondan sonra çocuğu yine yerlerde sürükleyip başına torba geçirin. Torba geçirdikten sonra bayıltıncaya dek dövün.

ALTI — Hiç gereği yokken sık sık üzerini arayın. Şayet cebinde birşey yoksa, siz kendi cebinizden çıkaracağınız bir kâğıdı vesile yaparak, «Ulan bu bildiri senin cebinde ne arıyor?» diyerek ver edin sopayı. Bu sopa faslından sonra, onu sık sık tanıdığınız bir karakol polisi varsa, ona götürün. Bir komiserle anlaşın, çocuğu hiç olmazsa haftada bir kez komiserin karşısına çıkarın, gözünü korkutmağa çalışın. Yine haftada bir ağır ceza mahkemelerine götürerek duruşmaları izletin. Bu duruşmalarda çocuk kendi kulağıyla, cezayı duymalıdır, «Yedi buçuk yıl, on sekiz yıl, otuz üç yıl...» Çok yararı olacaktır bu duruşmaları izlemenin.

YEDİ — Ara sıra çocuğun sırtına bir çuval kitap yükleyin. Gecenin karanlığında yola çıkın. Boş bir arsaya varın. Orada çocuğa bir çukur kazdırın, kitapları gömdürün... Bir gün sonra yine gizlice yine aynı arsaya giderek, kitapları oradan çıkartıp, bu kez başka bir yere, örneğin bir ağaç altına, bir köprü altına gömdürün. Bunlarla da yetinmeyin, kitapları sırtına verin, hergün bir ahbabınızın evine götürsün bıraksın. Devrisi günü gece yarısı kitapları oradan alıp, başka bir ahbabın evine taşısın. Alışsın, pişsin, kendi yararınadır. Boru değil, çocuğunuzu öğretmen yapmak istiyorsunuz, kolay mı öğretmen olmak.

SEKİZ — Sık sık çocuğu açığa alın. Gerçi o daha küçük yaşta açığa alınmanın anlamını bilmez ama, yavaş yavaş öğrenir. Açığa aldığınız zaman onunla hiç konuşmayın. Sözlerini dinlemeyin. Arada bir eline, bir kâğıda şunları yazarak verin. «Görülen lüzum üzerine». Çocuk daha küçük yaştan bu üç kelimelik sözü öğrenmelidir. Arada bir eline başka kâğıt verin, ona da şunu yazın, «Yürütmeyi Durdurduk.» Çocuk sorduğunda «Bu Danıştay kararıdır» deyin... Ne işe yaradığını sorduğunda da, «Yavrum, kıvırır, içine nohut çekirdek koyarsın» deyin.

DOKUZ — Ara sıra başına sümüklü bir çocuk koyarak, «Bu senin müdüründür» deyin. Çocuk, «Yahu baba, böyle sümüklüden müdür olur mu?» dediğinde, çocuğa «Oğlum bu çocuğun adı «Ülkü Kurtkan» deyin. O düşüne dursun, Ülkü'nün ne olduğunu, kurdun ne olduğunu, kurdun kanının ne olduğunu. Çok yararlıdır.

ON — Evde çocuğa bir oda ayırın. «Burası senin derneğin» deyin... Ama çocuk daha odanın içinde yarım saat durmadan, paldır küldür içeri girin, çocuğu kolundan tutup dışarı atın, «Kapadım ulan derneğini» deyin... Çocuğun derneğini hergün on kez kapayıp, on kez açmanın yararı çoktur.

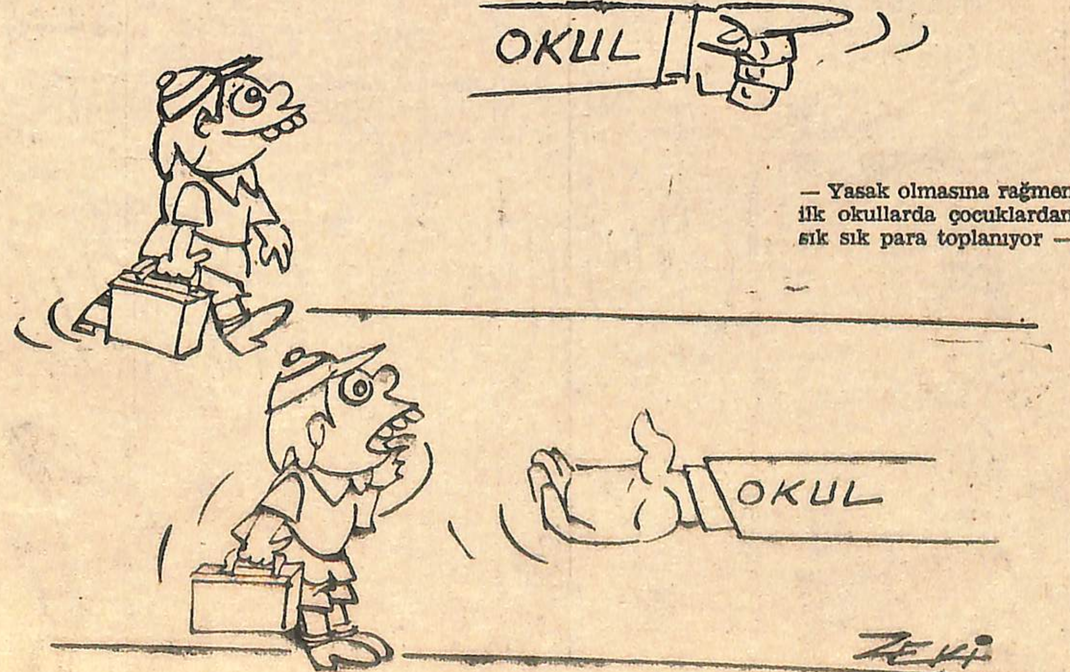
İŞTE size on öğüdümüz... Bunları çocuğunuza uygularsanız, çocuğunuz ilerde öğretmen olduğunda çok rahat edecektir...

Şimdi diyeceksiniz, bu uygulamaları yapmadan, acaba çocuğumuzu öğretmen yapabilir, rahatını sağlayabilir miyiz?

Elbette...

O zaman başlayın şimdiden çocuğa ABC öğretmeğe... Öyle ki, günde beş bin kez, on bin kez ABC desin. Çok çok rahat eder. Büyüklerin aradığı öğretmen olur, müdür olur, genel müdür olur, bakan bile olur.

Muzaffer İZGÜ

İLK TAHSİL!

BİR İKİ

KENTİMİZİN EN RENKLİ KİŞİLERİNDEN BİR GURUP TA DOLMUŞ KAHYALARIDIR. ACABA BUNLAR, ÇIĞIRTKANLIĞINI YAPTIKLARI SEMTE GÖRE GİYİNSELERDİ NELER OLURDU?

Ciddiyet Kadın Özel Sayısı

Hazırlayan : Erhan TIĞLI

Kadın üstüne çeşitlemeler

* Kadınlar erkeklerle eşit olmak sevdasındadırlar, ama kocalarını ya kazak yaparlar ya kılıbık...

* Kadın - Erkek eşitliğini en hararetli savunan bir kadın bile otobüste erkeklerin kendisine yer vermelerine çok memnun olur. Oysa kızmalıydı değil mi ya?!..

* Bazı kadınlar çok kafasız oldukları halde bir sürü şapkaları vardır...

* Kadının her yeri güzeldir. Çenesi hariç!...

* Genç erkekler genç kadınların arkasından koşarlar. Kadın yaşlanınca iş tersine döner, kadın erkeğin arkasından koşmaya, yalvarmaya başlar...

* Kız ham yemiştir. Kadın ermiş. Olgun meyva. Ama erkekler meyvanın ermişini sevdikleri halde kızları daha çok severler...

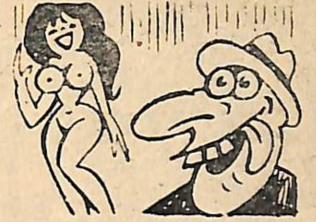
* Erkekler, kadın gençken onun konuşmasından, onunla konuşmaktan zevk alırlar, ama kadın yaşlanınca onun dırdırından şikâyet ederler, onunla konuşmaktan kaçınırlar.

* Bize eski oyalar, elişleri gösteren kadına iltifat etmek isterken farkında olmadan yaptığımız hakaret, ona: «Bunları siz mi yaptınız?» diye sormamızdır.

* Kadınla kitap arasında şu benzerlik vardır: İkisi de çevrile çevrile okunur. İkisinin de eskisi okuma isteği vermez, kazara okumaya kalksan insanın canına okur. Kapaklarının cici biciliğine aldanmamak gerekir. Kitap yasaklandığı zaman toplatırlar, kadınla yasak ilişki kurarsan bastırırlar!...

* Yaşlı kızlar, kadınlar: Size her bakan, ilgi gösteren erkeğin bakışlarına aldanmayın. Heyecanlanıp boş hayaller kurmayın. Erkeğin mesleğini öğrenin her şeyden önce. Belki de antikacıdır!...

En çok kadının nesini severler

TAHİR TEPELİ: Bana bak kardeşim? Ben karı dırdırından mütevellit kafayı üşütmüş bir adamım. Onun için bana karıdan kızdan söz etme. Ama madem ki ısrar ediyorsun bir kereye mahsus olaraktan söyleyeyim. Çenesinden başka her yeri fena değildir.

MAHİR KASAP: But tarafını severim abicim yani annadın mı o biçim!...

ALİ AYAZ: Kadını bulduk da sevmesi mi kaldı be! Başlık durumunu düzeltemediğimden müzmin bekâr vaziyetindeyiz yıllardır. Bulduk da tercih etmesi mi kaldı yani? Bulamıyoruz ki sevelim be! Bulsam göstereceğim ama neresini sevdiğimi... Yok be!...

ŞEREF ÇAPKIN: Ben kadının en çok «Ben sizin bildiğiniz kadınlardan değilim» ve de «Peşimi bırakın artık, muhitimize geldik» deyişine bitiyorum namussuzum!.. Bir de «Yapma, bir gören olur, dur, ne yapıyorsun?» deyişi var ya ölüyorum vallahi!..

SAMİ SAPKIN: Ayıptır söylemesi, bayılırım kadının iç çamaşırına.

CAFER DUMAN: Bir kadının göğüslerine bayıldım. Onlar da takmaymış. Zifaf gecesi ayıldım...

MURAT RÖNTGEN: Kadının anahtar deliğinden görünüşünü severim canım.

CEMİL CEM: Kadının dudaklarını severim. Konuşup kafa şişirmesin diye durmaz öperim!

GALİP GERİ: Kadının sakladığı yerlerini severim. Şimdi pek saklı kaln.adı ya.

ŞEREF YAVRUM: Boyum kısa olduğundan olacak mı nedir? Kadının bacaklarına bayılırım ha! Nedir o sütunlar be! Adamın yüreğine basarlar ha! Naylon çorap çıkalı kadının bacakları çorap giymemiş gibi oluyor, bizim gibiler de düğün bayram ediyor...

TANJU MANCU: Ayol, ne diyorsun sen cicim? Kadın mı? Öooo... Sevmem vallahi!...

HAYDAR MANAV: Ben kadının kirazlarını severim annadın mı, ayvalarını severim. Portakallarını, armudunu... Kadının neresini sevdiğimi anlayamadın mı daha yahu? Biz deminden beri neden söz ediyoruz yani? Dalga mı geçiyorsun? Teessüf ederim.

NADİR OBUR: Hanım göbeğine bayılırım. Dilber dudağı da fena değildir.

BEHÇET BİKİT: Tuzlamasını, zeytinyağlı dolmasını severim. Daha nesini sevecektik be canım? Yaş yetmiş, işimiz bitmiş. Bu yaştan sonra nesini sevecektik yani?..

SELİM SEBAT: Ben kadının cahilini, bilgisizini, safını severim kardeşim. Ne o, şaşırdınız mı? Sizin de başınızda bilgiç, ne yapsam yaranamadığım, «O, öyle mi yapılır, bu böyle mi olur?» diye ukalalık edip duran bir kadın olsaydı böyle derdiniz.

BAHRİ BEKAR: Ben kadının mini etek, bikini mayo giyişini, sereserpe oturuşunu severim bey kardeşim. Bu sayede biz garibanlar bayram ediyoruz arada sırada.

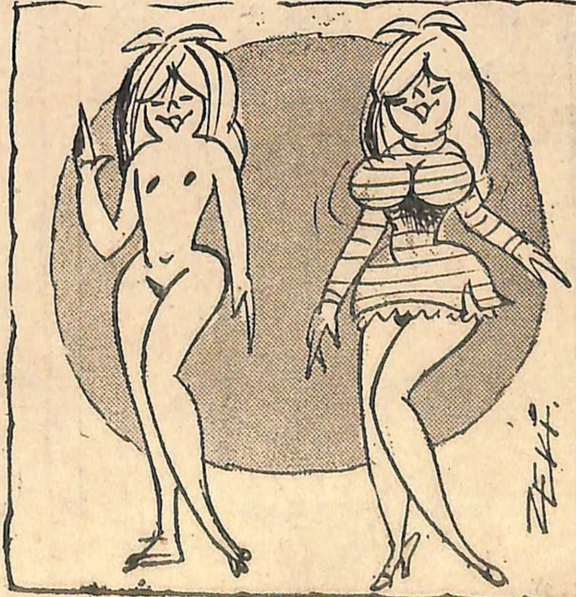
LEMİ LİMON: Ben kadının açık fikirlisini, özgür düşüncelisini severim. Böyleleri iyi oluyor her bakımdan. Flört etmek kolay oluyor kendileriyle. İlle de beni al diye adamın başına tebelleş olmuyorlar, insanı geneleve, randevu evine gitmekten koruyorlar, fazla masraf yaptırıp pahalıya mal olmuyorlar.. İy.. oluyorlar, iyi...

HAFTANIN ŞİİRİ

TALİHSİS TAHİR

Karpuzu kabak çıktı, kavunu kelek!
Bir kadını sevdi, sandı melek...
Ama dönek çıktı kahpe felek!
Kadın arkadaşlarına uydu, azdı
KABAK ÇEKİRDEĞİ gibi açıldı
«Ver» diye kocasının yakasına yapıştı
Vere vere talihsiz tahirde kalmadı
Bütçesi açıldı, yakası bir araya gelemedi
Politikacı gibi de kredi alamadı, atamadı
Maaşı artmadı, ücret alamadı, rüşvete dalamadı
Ne yaparsa yapsın asla karısına yaranamadı!..

Anadan doğma... Sonradan olma!...

KADINLI BİR FIKRA

Yargıç: — Söyle bakalım, bu genç kadını durup dururken niye öptün, yaşından, başından, karından, iki çocuğundan utanmadın mı?..

Sanık: — Ama efendim, ben bu kadını durup dururken öpmedim. Suçlu değilim ki niye utanayım? Bu kadını öpmemi karım istedi. Sabahleyin işe gitmeye hazırlanırken, komşumuz her sabah evden çıkmadan önce karısını öpüyor. Neden sen de onun gibi yapmıyorsun? dedi, ben de bunun üzerine onun bu dileğini yerine getirdim.

AVANTA OSMAN

NURİ BİLGİN

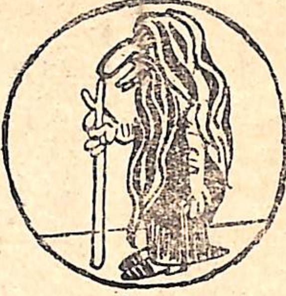

HER TELDEN — Burhan ESEN — HER TELDEN

RASTLADILAR HIZIRA, KAVUŞTULAR HUZURA

Hızır o gün herkesi sevindirmeye niyetlenmişti. Önce bir memurun önüne çıktı:

— Dile benden ne dilersen! dedi.

Memur:

— Beyefendi, dedi, zatıâliniz Maliye Bakanımısınız?

— Hayır Hızırım! Her yerde hazır ve nazırım!.

— Kulunuz her devirde yarı aç. Daima yardıma muhtaç. kusura bakma, aman. Lâkin sen de olamazsın derdime derman.

— Politikacılarınız gibi ne aldatır, ne de yalana saparım. Tüm dilekleri gerçek yaparım. Dene istersen. Dile benden ne dilersen!.

— Biz dilekçelerimizi bile en yüksek makama ulaştıramaz, merc-i tecavüz yapamayız. Devlet memuruyum. Emirlerin kuluyum.

— Ayağına gelen kısmeti tepme. Ne arzun varsa iste. Gel etme!.

— Peki öyleyse Hızır Bey... Dileğim şey... Dikey terfiim sağlansın. Maaşım artsın, ağzımız biraz yağlansın,

— Tamam dileğin edildi kabul. Bundan sonra cebin görecek para, pul. Terfiin yoluna gidildi. Derecen de, kademen de yükseltildi.

Hızır az sonra başka kapıyı çaldı. Kapı açılınca içeriye daldı.

— Ben Hızırım, her dileğini yerine getirmeye hazırım, dedi.

Karşısındaki politikacıydı:

— Bütün öteki partiler kapansın, dedi, meydan sadece bize kalsın.

— Başka?.

— Oylar bizim, suçlar muhalif partilerin olsun.

— O da tamam!.

— O halde başka bir şey istemem. Külâhları gayri yere atarız. Hızıra lüzum kalmadan servetlere servet katarız!.

Bu kez Hızır, onbeş yaşındaki bir delikanlının karşısına çıktı:

— Dile benden ne dilersen, sana güzel bir sevgili bulayım istersen...

Çocuk öğrenciydi:

— Yoksa amca sen, dertlere deva partilerden birinin genelbaşkanımısın? diye sordu:

— Hayır Hızırım, dileğini yerine getirmeye hazırım.

— Öyleyse bay Hızır, kırık notlarımın hepsi çıksın on'a Üzüntüm ersin sona.

— Notların düzeldi...

— Birde sıfırırcı Matematikçi geldi. Yakası rozetli. Durduğu yerde uyuyor,sandalyesi kuşetli. O da başımızdan gitsin, dertlerimiz bitsin.

— Bir sigara yaktık, bununda icabına baktık. Başka dileğin yok mu?

— Devlet kuşu bizim başımıza da konsun. Tüm öğretmenler ayni anda grip olsun. Bayram edelim. Onların ve sizin sayelerinizde onbeş, yirmigün dinlenelim!..

HÜSMEN AĞA SELÂM VERDİ SOLA, SAĞA

HER EVDE VAR!. Son banka soygunlarından, yol kesmelerden söz ediliyordu. Dinleyenlerden biri:

— Bu olaylar azalır ama, dedi, bir şartla: Polis memurlarının sayısını artırmakla. O zaman ne hırsızlık ortada kalır, ne de eline boş çuvalla, dolu tabanca geçiren banka gişelerinin önünde soluğu alır.

Hüsmen Ağa söylenilenleri dinledi, sonra şöyle dedi:

— Korkmayın televizyonlarımız bu belayı da savar. Zira devr-i Karataş'ta her evde en az dokuz polis var. Bankalara da koysunlar birer televizyon. Soygunlara böylece verilsin son...

YILLARI İLERİ ALALIM...

Hüsmen Ağa'ya sordular:

— Şu saatler ikide bir ileriye alınıp, sonra yine eski haline getiriliyor. Doğru mu?

Cevap verdi:

— Bana kalırsa saatlerle oynamayı bırakalım. Yıllara bakalım... Çağdaş uygarlığa erişmemiz, yılları. Bir asır ileri götürmemize bağlı.

Marşa basacak yerde, ayağımızı atıyoruz frene. Bu yüzden yetişemiyoruz bizi ileri götürecek trene. saatlerin yakasını salalım. Takvimlerimizi yüzyıl ileri alalım!.

PARAYA DA ZAM GELDİ

Hüsmen Ağa alış verişe çıkmıştı:

— Oğlum, dedi, Tereyağı daha dün altmış liraydı, bugün nasıl yetmişe çıktı?

— Baba, diye cevap verdi, fiyatların hergün yükseldiğini bilmiyor musun?

— Peki öyle olsun. Çek bir kilo,

Yağı filesine koyduktan sonra, elli lira uzattı:

— Daha yirmi lira vereceksin..

Hüsmen Ağa güldü:

— Haberin yok galiba, dedi, her zaman sattığın mallara zam gelecek değil ya. Paralarda fiyatlandı. Elli lira yetmişe çıktı. Haydi hoşça kal!.

TAŞ DEVRİ

Evlerde televizyon başköşeye kuruldu,
Oyuna başlasın diye tüm gonglara vuruldu.
Parti kodamanları başladılar tıraşa,
Sayelerinde erdik bu Devr-i Karataşa.

TUNÇ DEVRİ

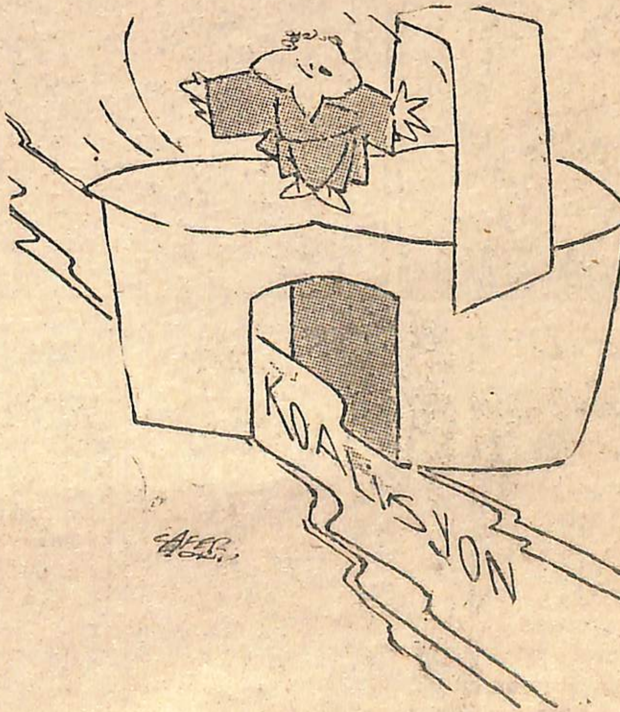
Halil bey önüne kim, çıkarsa haşlamakta,
Yeni bir çığır açtı Tunç devri başlamakta.
Oldu politikanın tuzu ve de biberi,
Mehter adımlarıyla bir ileri bir geri,

DEMİR DEVRİ

Sayesinde memleket tıpkı cennete döndü,
Samsun'daki meş'ale ne yazık çabuk söndü.
Tanrım, demokrasiyi sen koru, halâs eyle,
Yüzyıldan çıkmaktayız Milliyetçi Cepheyle.

NAYLON DEVRİ

Milyarlık borç içinde ha battık, batıyoruz,
Aç miğdeler üstüne temeller atıyoruz.
Eline iktidarın anahtarını verdik
Hoca'nın sayesinde Naylon devrine girdik!

— Bu köprünün altından daha çok sular geçer!

TİTREMEK kışın getirdiği bir harekettir... Öyle değil mi? Fakirlere, garibanlara özgü bir hareket!... Zengin titremesini bilmez ama, titriyenleri seyretmesini, ondan zevk almasını iyi bilir. Bayram Çulsuz titriyordu... Neden?... Hâlis Soydanzengin; kalın, kürklü paltosu içinde sımsıcaktı... İçinde gürül gürül bir soba yanıyordu sanki...

Sıcaklığı dışa vurmayan bir soba!... Hâlis Soydanzengin, «Bu adam hasta galiba» dedi kendi kendine... Sokuldu yanına. «Hasta mısın reis?» dedi. «Çok titriyorsun» Bayram Çulsuz, hiç konuşmadı.. Konuşmağa da gerek yoktu. Adamın sün!» Bayram Çulsuz boyuna titriyor.. Cevap vermek için hiç bir çabası yok.. Niyeti de yok gibi...

Fakat adam ille de Bayram Çulsuz'un titremesini bir hastalığa bağlamak istiyor. «Sen hastasın» diyor da başka bir şey demiyor Bayram'a!.

«Sen hastasın!» «Sen hastasın!»

«Yeter be!... Hastayım tamam mı?.. Hasta olduğum için titriyorum.. Hastayım ben.. Hastayım!» diye bağırdı sonunda Çulsuz! «Oh be!.. Rahatladım» dedi. Hâlis Soydanzengin. «Şimdi sen, bana adresini ver.. Ben sana aile doktorumu göndereceğim!»

Bir Yardımsever

üstündeki giysiler konuşuyor.. Bayram Çulsuz'un neden titrediğini açıklıyordu!...

Hâlis Soydanzengin, «Sen hastasın» dedi. Bayram Çulsuz'a.. «Hasta olunca ben de senin gibi titrerim de.. Ondan biliyorum.» Öyle ya... Hâlis Soydanzengin neden titremiyordu?. Çünkü Hasta değildi. Bu adam niçin titriyordu?. Çünkü: Hasta idi...

«Sen hastasın vatandaş.. Hayatından bıkmış bir halin var. Belki de bunun için iyileşmek istemiyorsun...»

Bayram Çulsuz, durmadan titriyor, Hâlis Soydanzengin'e cevap vermiyordu. «Bu adam hasta... Vallahi tallahi de hasta!..» Hasta değilse neden titriyor?. «Sen hastasın arkadaş!.. Ben neden titremiyorum?.. Hastasın sen, üşütmüş-

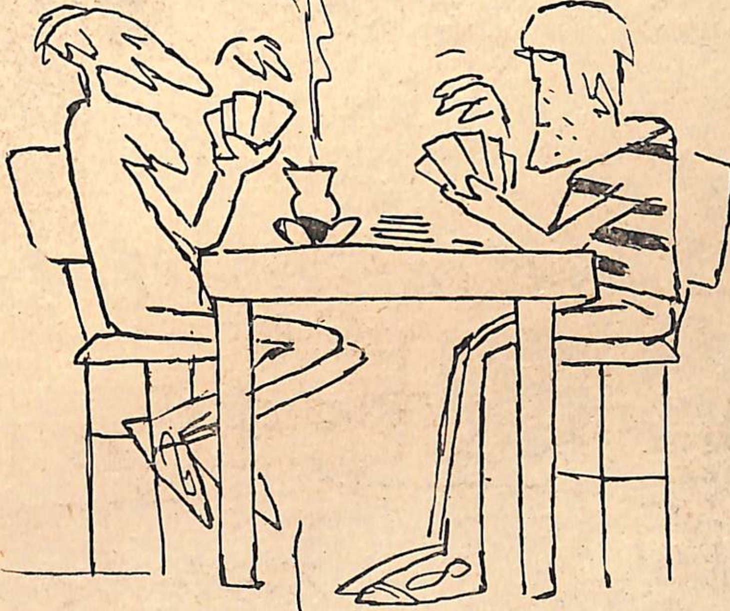
«Ne adresi?. Ben evsiz, barksız takımındanım!»

«Ya, öyle mi?.. O halde, burada bekle!... Sakın buradan ayrılayım deme, tamam mı?» Bir hayat kurtarmanın mutluluğu içinde Hâlis Soydanzengin, doğru Bar'a gitti... Orada Bayram Çulsuz'un sıhhatına bir kaç kadeh viski içtikten sonra fikrini değiştirdi.

««Doktora ne gerek var» dedi. Bayram Çulsuz'un sıhhatına bir kaç kadeh viski daha içtim mi, bir şeyciği kalmaz... Turp gibi olur!»

Ne dersiniz?. Acaba, Bayram Çulsuz turp gibi oldu mu?.

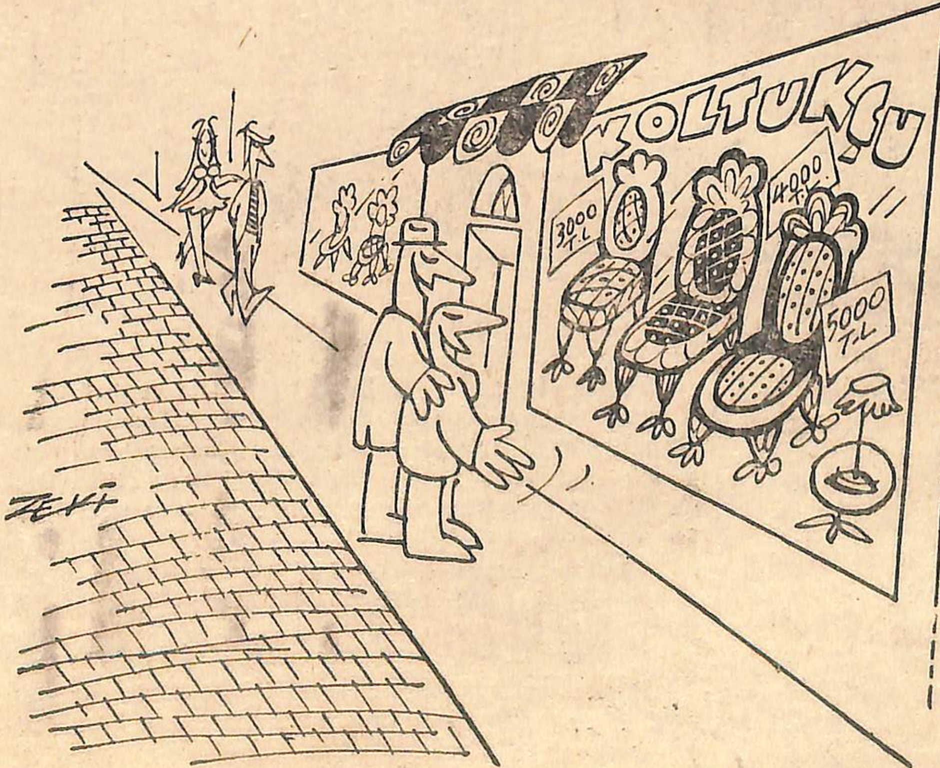
Hayır sevgili okurlar.. Bayram Çulsuz henüz hasta olmadı ki turp gibi olsun. Belki de, hasta olmak için, Hâlis Soydanzengin'in aile doktorunu bekliyordur. Belki de, başka bir yerde titremeğe devam ediyordur!...

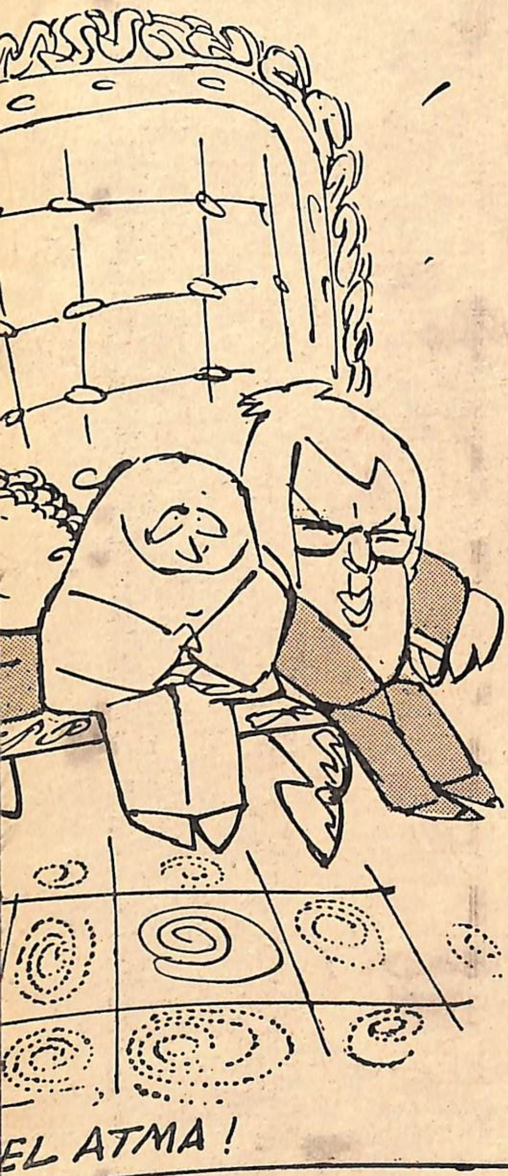
— Seçimler'de büyük paralar dönecekmiş..

— Elbet döner, baksana arkadaş koltuk fiyatları, çok pahalı!...

— Amerika'da futbo

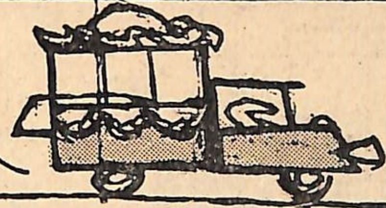

-AMERİKA'DA YUNANİSTAN SEMPATİZANI
CARTER CUMHUR BAŞKANI OLDU-

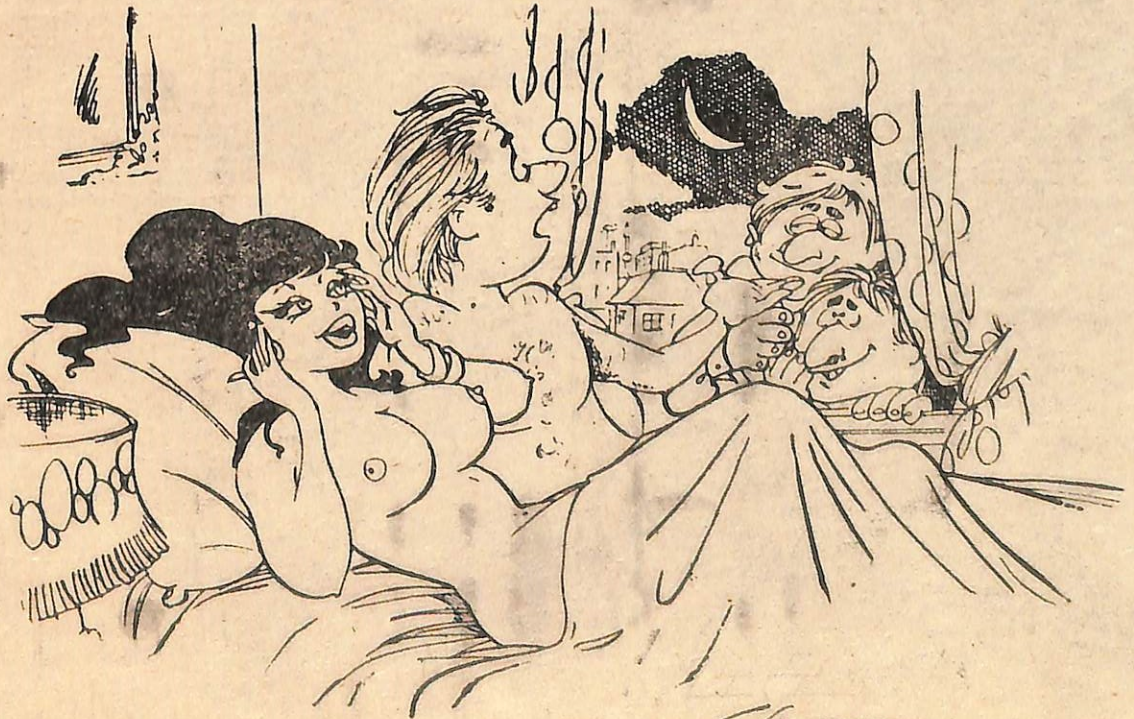

ÇAY VE SEMPATİ

şı ilgi artıyor —

— Ne var lan, hiç yatan adam görmediniz mi?!..

DÜŞÜNCELERİMİ düzene koymağa çalıştım: evet, biliyorum, mantıklı bir açıklama şekli bulamazsam, tutuklanacağım. Çünkü her şey aleyhime ve yargıç beni suçlayacak. Bununla beraber, olayın bütün aksi görünüşüne rağmen ben suçsuzum. Ama bunu sadece ben biliyorum... tabi, birde gerçek katil.

Son günlerdeki olaylar yeniden gözlerimde canlandı: onları ne kadar büyük bir inançla izaha çalışsam, yine de her şeyin beni suçlayacağına eminim. Kendi anlatacak olduklarım bile aleyhime kanıt olacak gariplikte...

Bu sebepten, daha gerilere, evlendiğim güne, yani beş sene öncesine dönerek her şeyi anlatmaya başlıyacağım:

Hukuk fakültesini yeni bitirmiştim. Çok güç olmuştu bu. Zira son derece sıkılgan bir kız olduğumdan sözlü sınavlarda başarılı değildim. Ailem eğlenceye düşkündü. Evimizden misafir eksik olmazdı. Hepsi de gürültücü patırdıcı neşeli insanlardı. O yazı geçirmek için Chantilly'de nefis bir villayla birde yat kiralamıştık. Bir iş adamı olan babam, evimizde verdiği davetlerin işleri için gerekli olduğunu söylerdi hep. Anneme gelince, o bayılıyordu bu yaşama zaten. Tek evlatları olan bende, nefret ediyordum bu dagdagalı hayattan.

Gece ve gündüz eğlencelerinin hiç birine katılmıyor, sabah erkenden evden uzaklaşarak tenha yerlere sığınıyordum. Ya ufak bir kır kahvesinde, ya da ıssız bir plajda günümü geçiriyor, sonra da odama kapanıyordum.

Gerçeği itiraf etmek gerekirse, biraz da o kendini beğenmiş, kendinden emin, konuşkan ve atılgan insanlardan korkuyordum.

Yeni kiraladığımız muhteşem villada bir kokteyl verileceği gün, misafirler gelmeden yine her zamanki gibi evden çıktım. Elimde tek kitabım —Çin felsefesi— koluma taktığım torba çantamda da öğle yemeğimi teşkil edecek olan salamlı sandviçimle tarağım ve havlum vardı. Mayomu içime giymiş, üzerinede önden düğmeli basit bir poplin elbise geçirmiştim.

Sahilde yürümeğe başladım. Ne kadar yürüdüğümün pek farkında değildim ama her halde bir hayli yürümüş olacağım ki, daha evvel hiç görmediğim kayalıklarla çevrili küçük bir koy görünce çok sevindim. Kimsecikler yoktu burada. Elbisemi çıkararak sıcak kumlara uzandım. Masmavi gök yüzünü büyük bir hazla seyrettim. Sevgili kitabımı okudum, uyudum, sandviçimi yedim... Saatler geçti böylece. Eve dönmeden önce, biraz serinlemek için denize girdim. Bir saatten fazla yüzdüm. Üzerimden

Çeviren :

SÜHEYLÂ AYKUT

sular sıza sıza yeniden kumsala çıktığımda bugünkü halimden memnundum. Çantamı ve elbisemle kitabımı bıraktığım kayalığa doğru yürüdüm. Ama hayret, öte berimin durduğu yerin biraz ötesine genç bir erkek uzanmış sigara içiyordu! Kimdi bu adam ve oraya ne zaman gelmişti? Sonra kendi kendime güldüm, burası bana ait bir yer değildi ya... Ben yüzerken gelmiş olmalıydı doğal olarak... Ama yine eski sıkılganlığım üzerime çökmüş, ayaklarım olduğum yere çivilenmiş gibi kıpırdıyamıyordum.

Bir süre sonra, ıslak mayoyla eve dönemiyeceğimi anlamıştım, çünkü evden epey uzaklaşmıştım, bir hamle yaparak yürüdüm adamın bulunduğu tarafa doğru.

Elbisemi ve çantamı yavaşça alarak oradan uzaklaşıyordum ki, gözlüklü adam, evet, siyah güneş gözlükleri vardı, doğruldu:

«—Affedersiniz, dedi, çok dalgınımdır, daha önce burada oturduğunuzu farketmedim. Buraya geldiğinizde beni rahatsız ettiğinizi düşünüyordum ama yerinizi almış olarak asıl ben sizi rahatsız etmişim.

Ayağa kalktı.

«— Buyrun yerinize.

«— Oh, hayır, rica ederim. Ben dönüyordum...

«— Bütün bunlar, şu muhteşem villayı kiralamış olan gürültücü insanlar yüzünden... İnsan biraz başını dinliyebilmek için kilometrelerce yol yürümek zorunda kalıyor.

Gülümsedim. Beni tanımadığı meydandaydı. Muhakkak o gürültücü insanların ailem olduğunu bilmiyordu. Monden aile eğlencelerini oda benim gibi sevmiyordu demek.

«— Bende bu çeşit eğlenceleri sevmem, dedim. Onun için bu tenha plajı seçtim.

Tanrım, bu sözleri benmi, bir pısırık, bir sıkılgan olan ben mi söylemiştim acaba? Ama ondan öylesine hoşlanmıştım ki, hele benim gibi kalabalıktan nefret ettiğinide işitince kişiliğim bir anda değişivermişti sanki.

Atletik bir vücudu, sevimli bir yüzü vardı. Beyaz dişlerini meydanda bırakan tebessümüde kusursuzdu.

Sahilde yan yana yürürken kendimi mutlu, dinlenmiş hissediyordum.

Genel olarak, erkekler benimle pek ilgilenmezlerdi. Çirkin değildim ama aşırı derecede sıkılgan olduğumdan, tuvalet bile yapmaz, beceriksiz hareketlerle silik bir yaratık haline getirirdim kendimi. Hoşlandığım tipteki erkeklerden heyecanım yüzünden kaçardım. Aşırı çapkınlarıda sert bir tonla geri çevirirdim. Bu nedenden flörtüm yoktu.

Adı Alexis imiş. Ticaret Lisesini bitirmiş. Ailesinin mali durumu kötü olduğundan yüksek tahsil yapamıyarak işe girmiş. Bir deniz nakliyat şirketinde çalışıyormuş.

Aynı tenha plajda bir kaç kere daha arkadaşlık ettikten sonra, ona aşık olduğumu anladım. Kendisini annem ve babamla tanıştırmak istediğimi söyledim. —Artık kim olduğumu biliyordu.— Derhal red etti teklifimi. Kendisininkile taban tabana zıt bir çevreye girmeye gücü yetmiyeceğini söyledi.

«— Ailen bir yabani ile karşılaştıklarını sanarak beni küçük görecekler, dedi. Bende kırılacağım.

O kadar çok ısrar ettim ki, sonunda evimize gelmeği kabul etti.

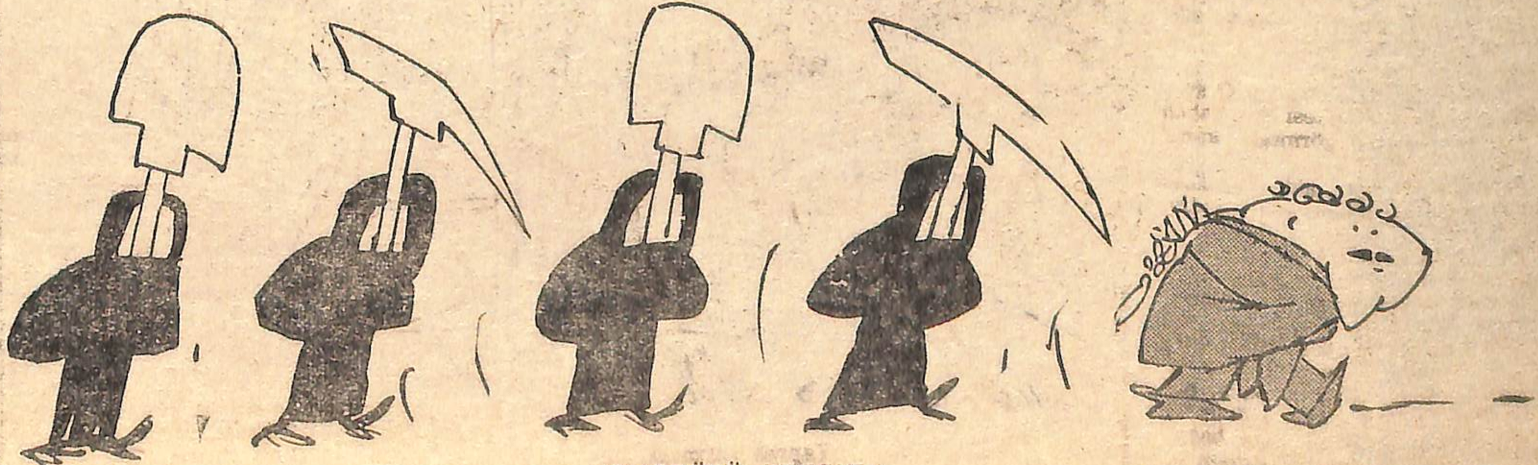
Bize akşam yemeğine geleceği gün heyecan içindeydim. O gece acaba nasıl geçecekti:

Alışkıklarımın tersine, büyük bir özenle giyindim, saçlarımı taradım, hafif bir makyaj yaptım. Aynaya bakınca da, kendimi tanıyamadım. Ne kadar güzelleşmiştim... Akşam yemeği çok iyi geçti. Kuruntularım boşunaymış. Alexis öyle nazik, öyle hoş ve konuşkandı ki... Anne ve babamı büyüledi adeta. Bende hayretler içinde kaldım. Bumuydu sıkılganım diyen adam? Ama ne önemi vardı? Bende değişmemişmiydim?

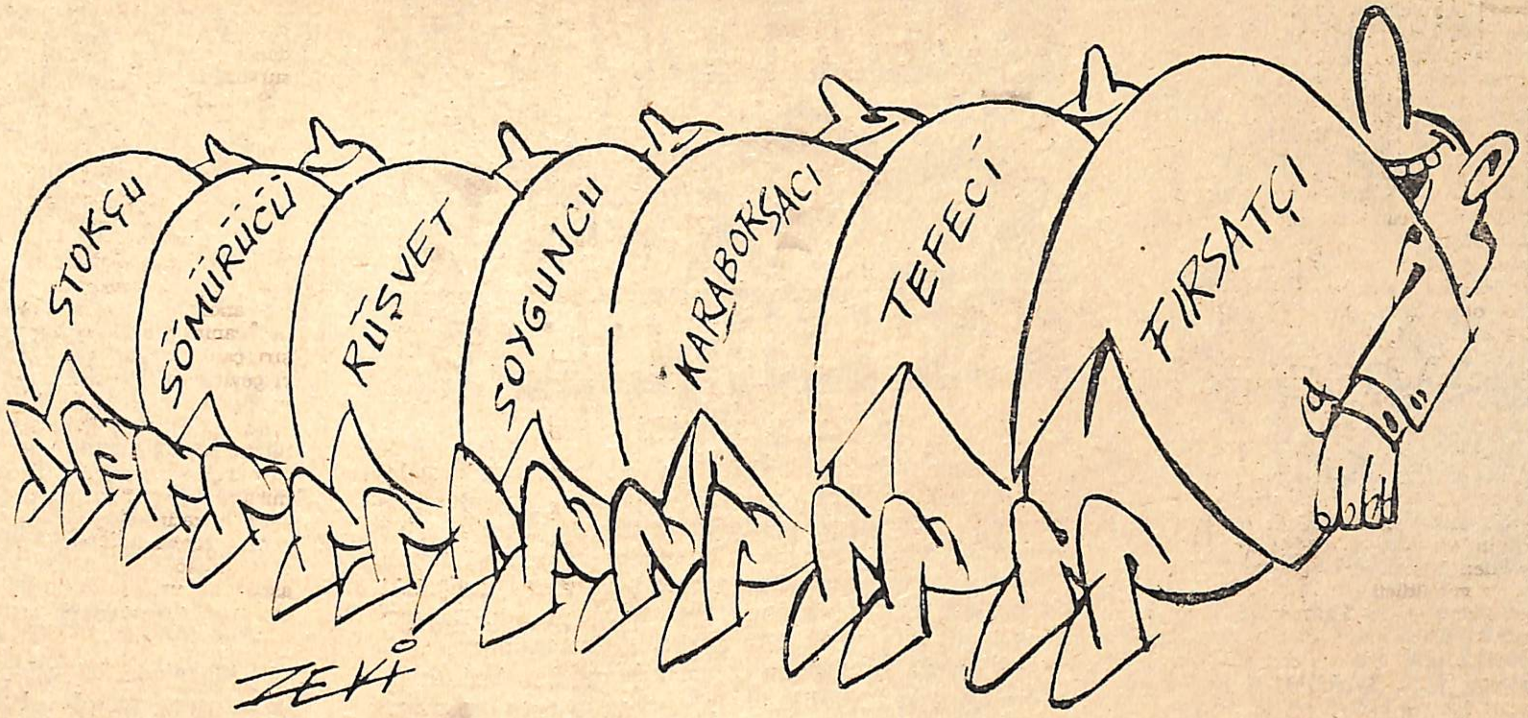
Bir kaç ay sonra Alexis ile evlendik. Alexis eski işinden çıkmış, babamın onu yerleştirdiği bir ticaret firmasında çalışıyor ve bol para kazanıyordu.

Bambaşka bir adam olmuştu. Para başını döndürmüş, annem ve babam gibi eğlence peşinde koşuyordu. Ona aşık olduğumdan, ister istemez her yaptığını hoş görüyor ve onu izliyordum.

Bir sene öncesine varıncaya kadar bu böyle devam etti. Bir sene önceyse, annemle babam bir deniz kazasında boğularak öldüler. Felaketler birbirini izledi... Onların ölümünden sonra, rahat yaşamımızın borç harçla sağlandığı meydana çıktı. Gerçek bir rezaletti bu.

«TAADDÜDÜ ZEVCAT»!

«YEDİ TEPE»!.

Elimizde bulunanların hepsini satarak onların borçlarını ödedik. Alexis işinden çıkarıldı. Babamın bir arkadaşına baş vurarak ona mütevazi bir iş sağladım yine.

O günden sonra, değişen yaşamımızla beraber Alexis'de degişmişti yine. Bana düşman olmuştu. Başımıza gelenlerden ben sorumluydum sanki. Eve her gece daha geç dönüyordu. Benden kaçıyordu adeta. Eli elime değse nefretle ürperiyordu. Ağzını sadece kavga etmek için açıyordu. Ağzından çıkan her kelime kinini ve kötülüğünü ortaya koyuyordu.

Bir gün imzasız bir mektup aldım. Mektupta kocamın beni Sandra adlı bir kadınla aldattığı yazılıydı.

Uzun süre düşündükten sonra mektubu yakarak durumu kendi kendime izlemeğe karar verdim. Uzun sürmedi bu iş. Bir hafta sonra, Alexis ile gittiğimiz komşularda ara sıra beni beraberinde götürüyordu komşulara, neden bilmiyorum ama aramızın açık olduğunu saklıyormuydu veya istiyormuydu neden —Sandra'yı gördüm. Kendini beğenmiş, züppe kadının biriydi. Kocamlada açıkca flört ediyordu.

O gece eve dönünce, hiç bir şey yapamadan, aptalca ağlamağa başladım.

«— Kes ağlamayı, diye haykırdı Alexis. Sand'ra'dan hoşlanıyorum. Ve ondan hoşlandığım sürede onu görmeğe devam edeceğim. Hatta yarın akşam bize davet ettim.

«— Buraya gelmeğe cesaret edemiyecektir! dedim isyanla.

«— Neden edemesin?

Alexis ile çekişmek boştu. O gece hiç uyumadım. Ve ertesi gün, sabah erkenden o kadını görmeğe karar verdim.

Sandra'nın evine gider gitmez kendi saflığıma neredeyse kendim gülecektim...

Bana öyle kaba davrandı ki... Bu çeşit kadınlar ne anlardı temiz duygulardan? Bir yuvanın yıkılması onlarca neydi ki?

Ama onun iğrenç kabalığı bütün soğuk kanlılığımı kaybettirerek sıkılganlığımdan eser bırakmadı. Sokak kapısının merdivenleri önünde:

«— Ayağını denk al, diye bağırdım. Kocamı ayartmakta devam edersen her şeyi yapabilirim.

Cevap olarak onun kahkahalarla güldüğünü görünce:

«— Seni öldürürüm, diye ekledim.

Aynı gece, Sandra evinde kafasına yediği bir kurşunla ölü bulundu.

Onu ölümle tehdit etmiştim ve sözlerim komşular tarafından duyulmuştu. Gerek sözlerim, gerek sevgilisinin ölüm haberi Alexis'yi fazlasiyle üzdü. Bana katil diye ilk bağıran o oldu. Herkes suçu bana yüklüyor...

Yarın yine mahkemeye çıkacağım. Ama işte, her şey aleyhime. Üstelik yapılan tahkikat sonucu Sandra'nın hiç bir düşmanı olmadığı meydana çıktı. Bütün gazeteler ideal suçlu olarak beni yazıyor. Toplum tutuklanmamı bekliyor.

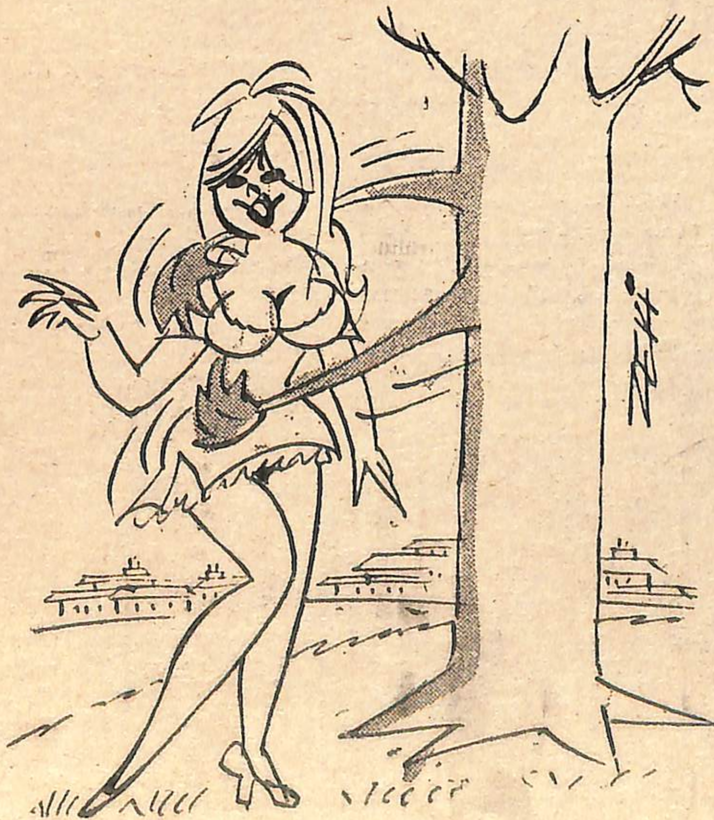
Gazetelerde ilginç bir yazı daha dikkatimi çekti: Sandra, öğündüğü gibi zengin bir kadın değildi. Bir mirasyedi pozundaydı ama, geçimini gizli olarak bir Amerikalı dostu sağlıyordu. Evli olan bu adam onu çok gizli ve seyrek görüyordu ama bol bolda para veriyordu.

Bir an, Amerikalının Sandra'nın kocam ile olan ilişkisini öğrenerek kıskançlık sonucu bu cinayeti işlediği ümidine kapıldım. Ama Amerikalının o gece bir başka şehirde olduğu belirtildi.

Birden, sert bir şekilde her şeyi anladım.

Mahkeme salonunda oldu bu. Öyle büyük bir heyecan ve canlılıkla konuşmağa başladım ki, yargıç ister istemez dikkatle dinlemeğe başladı beni:

«— Kocam benimle sadece zengin bir ailenin tek varisi olduğumu sandığı için evlenmiş sayın yargıç. Her şeyi önceden plânlamış, tenha plâjda rastlaşmamız bir düzenmiş. Ama ne yazık ki o zamanlar anlıyamadım bütün bunları. Para düşkünü bir yaratık o... Annemle babamın ölümünden sonra bana para yerine borç kaldığını anlayınca benden nefret etti. Beni hemen boşardı ama, Sandra'nında benim gibi parasız bir kadın olduğunu çabuk anladı.

Yaprak sarması

«— Yani, dedi yargıç, kocanız Sandra'nın parasız olduğunu anladığı için mi, aldanmış olmaktan doğan bir intikam hissile onu öldürdü sizce?

«— Tam bu şekilde değil. Sandra isterik bir kadındı aynı zamanda. Yakasını kolay kolay kurtaramıyacağını biliyordu Alexis. Şu halde, Alexis'nin kurtulmak istediği iki kadın vardı hayatında: karısı ve sevgilisi. İkisinide başından atmak ve hayatına yeniden başlamak istiyordu. Bu şekilde, bir taşla iki kuş vurdu. Birini öldürdü, diğerini suçladı.

Alexis yargıcın önüne getirildi. Onunla yüz yüzeydik.

«— Aldığım bütün imzasız mektuplar...

«— Sadece bir tane aldın, diye Alexis sözümü kesti.

«— Nereden biliyorsun? Sana ondan bahsetmemiş ve yakmıştım.

Alexis sapsarı olarak kekelemeğe başladı.

Yargıç konuştu:

«— İtiraf etseniz daha iyi olur sanırım Mösyö Alexis. O imzasız mektubu karınıza siz yazdınız. Ona Sandra ile olan ilginizi bildirmek istiyordunuz. Kocasını seven bütün sıkılgan kadınlar gibi, istediğiniz şekilde davranacağından emindiniz. Arzu ettiğiniz sonucu elde edince, cinayeti işlediniz.

Alexis, yarım saat kadar uğraştırdı yargıcı itirafından önce.

Çeviren : Süheylâ AYKUT

Yazısız

YAŞLILIK

Luc, babasına:

— Baba, dedi, büyükler neden bu kadar kederli görünürler hep?

— Boyları reçel kavanozunun bulunduğu yere ulaşacak kadar uzadığı halde artık canlarının reçel istemediğini gördüklerinden, diye babası cevap verdi.

ŞEKER

Çok titiz bir kadın, bir ahbabında çay içiyordu. O sırada ev sahibesinin yanına köpeği geldi. Kadın şeker uzattı hayvana. Misafir isyanla:

— Olmaz bu, dedi. Şeker bu kadar pahalıyken, nasıl onu köpeğe verirsiniz!

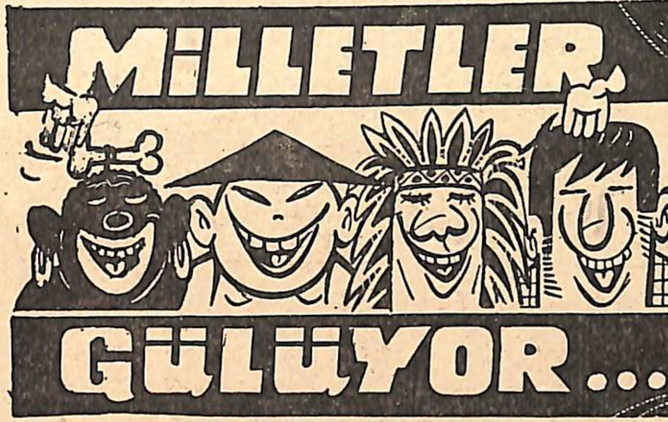
Ev sahibesi tatlı bir gülümsemeyle cevap verdi:

— Vermiyorum, sadece yalatıyorum..

TEDBİR

Bir zat, bir gün bir arkadaşına:

— Şayet arkadaşlarından birine yakalanırsan, oda sana bir fıkra anlatayım diye tuttururrsa, ne kadar saçma olursa olsun gül. Gülmezsen, anlamadığına hükmedip, tekrar anlatmağa kalkabilir.

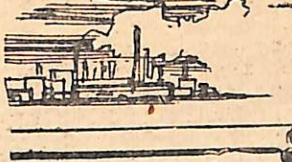

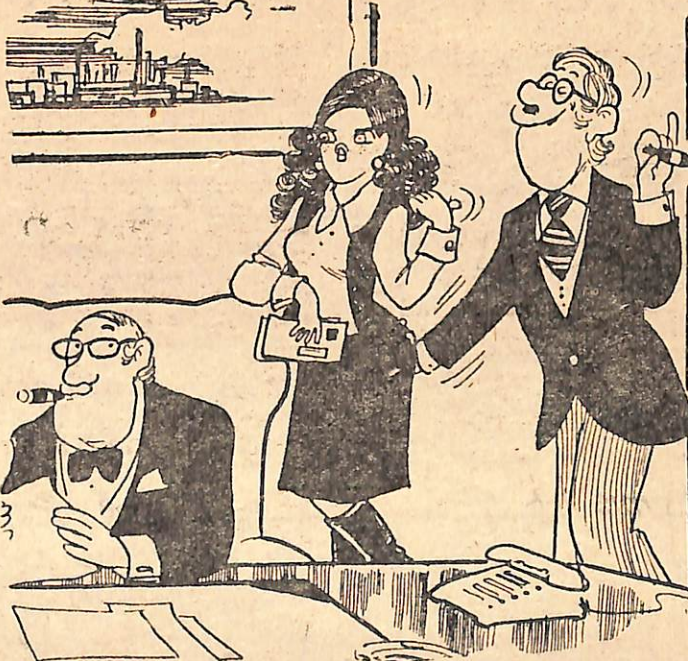
BOP MÜZİĞİ

Durand, gecenin saat üçünde alt katta oturan kiracıların gürültülü müziği ile uyandı. Pop müziğinden zaten nefret ederdi, gecenin bu saatindeyse tahammül edilmez bir kaç dakika sabrettikten sonra bir süpürge sapıyla güm güm diye yere vurdu. Ama aldıran olmadı vuruşuna, aşağıdaki deliler aynı müziğe devam ederek tepiniyorlardı. Dayanamadı ve alt kata inerek kapıyı çaldı. Kapıyı açan gence:

— Tavana vurduğumu duymadınızmı? diye bağırdı.

— Duyduk tabii, diye cevap verdi genç. Ama önem vermedik. Zira bizde biraz gürültü ediyorduk...

— Tanıştırmanıza gerek yok... Onun, sağ kolunuz olduğu açıkça görülüyor...

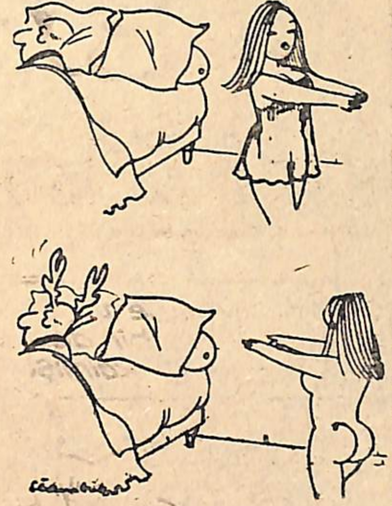
PİŞKİN SARHOŞ

Babacan bir adam bir bara girmiş, zil zurna sarhoş oluncaya kadar içtikten sonralardan içtiklerinin parasını vermeden çıkmıştı. Garson arkasından koşarak:

— Arkadaş, dedi, para vermeği unuttunuz!

Adam pişkinlikle cevap verdi:

— O, zaten unutmak için içiyorum!

Yazısız

ÜÇ İHTİYAR

Bir lokantada üç yaşlı erkek oturmuş yemeğe hazırlanıyorlardı. Üçü de olduklarından daha genç görünmek sevdasındaydılar. Garsonun getirdiği listeyi incelemek için cebinden gözlüğünü çıkaran birinci erkek:

— Ben sadece çok küçük yazıları okumak için gözlük kullanırım, dedi.

İkinci erkek.

— Bende yeteri kadar ışık olmadığında gözlük kullanırım, dedi.

Üçüncü erkek atıldı,

— Bana gelince, sadece bir şey görmek istediğim zaman gözlük kullanırım.

—o—

SIHİRBAZ

Biri psikanaliz yaptırıyordu. Doktor sordu:

— Hayatta ne iş yaparsınız?

— Sihirbazım. Testereyle bir kadını ikiye bölerim.

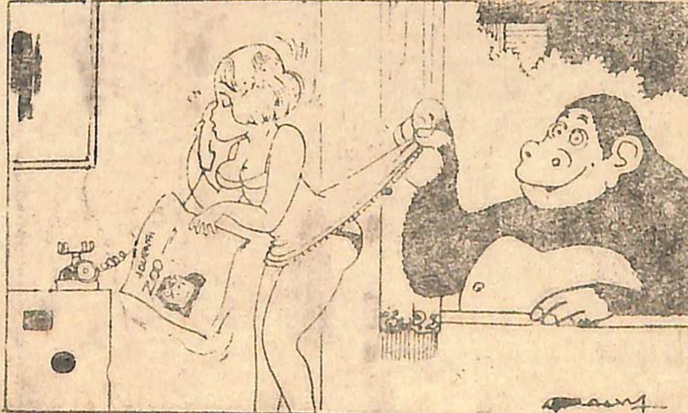
— Ah! Çok çok bir şey olmalı bu!

— Bilmem, ben daha küçükken bunu öğrendim.

— Ana ve babanızın tek oğlu musunuz?

— Hayır doktor. Bir sürü yarım-kardeşim var.

— Alo, polis.. Aradığınız gorili oyalıyorum, çabuk gelin!...

BAL AYINDA

Çapkınlığa son veren bir adam yeni gelinle bal ayına çıkmışlardı. Resepsiyondan anahtarlarını alırlarken, genç bir kadın, damada:

— Merhaba sevgilim, dedi. Akşama bekliyorum.

O anda yanında bulunan gelin olaya çok kızdı. Karı koca odalarına çıktıklarında Kadın:

— Kimdi o kadın, söyle bakalım! diye bağırdı.

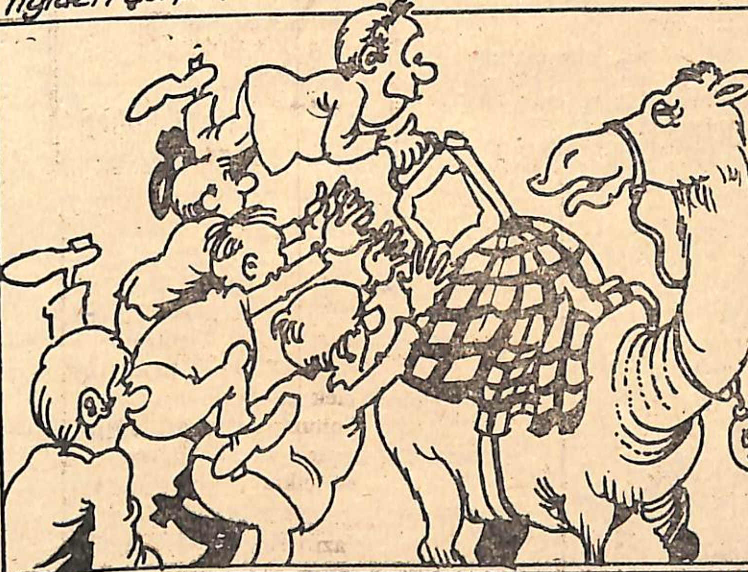
Adam bitkin bir halde:

— Rica ederim sus, dedi. Asıl senin kim olduğunu çocuğumun annesine nasıl izah etsem diye düşünüyorum şimdi...

Bizim Mahalle

Aydın Aliustaoğlu

Arabın devesine taarruz başlamış, deve bile deve olalı hiç bir deveye nasip olmayan bu ilgiden şaşırıp kalmıştı.

Fakat ne yazık ki! Halk deveye değil sırtındaki bidona hücum etmişti.

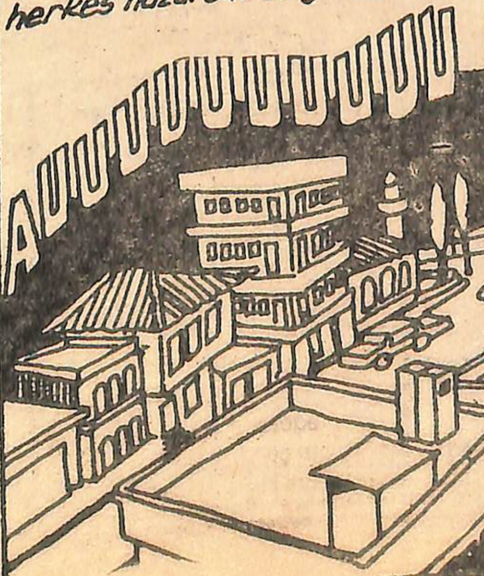
Bazı develer böyle zamanlarda şair bile olurlar. işte bu benzin olayı için deve de bir politik şiir döktürdü.:.

Benzin hikayesi böyle biterken, Mahallede başka bir dert başlıyordu: VAMPİR Mahalleye bir vampir dadanmıştı. Kimse görmemişti ama herkes hikayeyi ballandıra ballandıra anlatıyordu. Tıpkı Türkiyedeki huzur bulma masalı gibi.

Hakikaten Bizim Mahalleyi geceleri korkunç bir uluma kaplıyor, herkes huzursuz oluyordu.

Halkın MC iktidarı gibi uykuları kaçmış, gece yarıları yataklarından hopluyorlardı.

Bazı yavrular ise portakal yutmuş danalar gibi böğürüyordu.

Yazısız
(Cemâl ARIĞ)

ELLİDEN FAZLA ETMEZ

Magrur ve ünlü besteci parasız kalmıştı. Çok değerli olan saatini satmak istedi ve uşağını çağırdı:

— Bu saati, saatçıma götür ve 100 Frank'tan aşağıya satma. Ben filanca lokantada arkadaşlarımla yemek yiyeceğim. Parayı bir zarfa koyarak oraya getir ve bana verirken «Bunu size Başbakan gönderdi ve selâm söyledi.» dersin.

Daha sonra besteci arkadaşlarıyla konuştuğu lokantada buluştu ve yemeğe oturdu. Bir süre sonra uşağı göründü. Efendisinin yanına gelip saygıyla eğildikten sonra saati uzattı ve şöyle dedi;

— Efendim, başbakan hazretleri selâm söyledi, ama saatiniz elli franktan fazla etmezmiş...

Nisbetiye Cad. Peker Sokak Tuğ Apt. Daire 3
İsmet SAYMAN
1. Levent — İSTANBUL

YAKILAN ŞİİR

Dur!...
Yakma şiirimi
Orada ben varım
Bütün benliğim var
Sana olan aşkım
Her şeyim var.
Ha beni yakmışsın
Ha onu...
Yanıyoor!...
Şiirim yanıyor
Yanıyoruuum!...
Tüh!.
Allah kahretsin seni
Yaktın beni
Yaktıııın!...

Hamdi DURAN

ZURNA

Ali dayı zurna sesini pek severdi. Birgün komşusu zurnacı Mehmet efendiye:

— Mehmet efendi, bir akşam bize gel de zurnayla fasıl geçiver, dedi.

Zurnacı Mehmet efendi:

— Hay hay.. Yalnız akşam yemeğini okkalı isterim... dedi.

O akşam yemeğinde Ali dayının şaşkın bakışları arasında bir koca hindiyi tek başına yiyip bitiren zurnacı Mehmet, yemekten sonra değil zurna çalmak zor nefes alıyordu. Odanın içinde bir yerden kalkıp bir yere oturuyor, tıknaz bir adam olduğu için yuvarlak taşı, gibi yuvarlanıp duruyor hissini veriyordu. Ali dayı divanın üstüne bağdaş kurup oturmuş, hanımı da yaslanması için arkasına yastık koymuştu...

Zurnacı Mehmet zurnayı çalmayı bir kaç kez denedi. Fakat her seferinde zurnadan «Fiiyyt!» diye bir ses çıkıyor arkası gelmiyordu. Fena halde bozulan Ali dayı, zurnayı Mehmet efendinin elinden kaptığı gibi kırdı ve:

— Ulan dümbük!. Koca hindiyi gık demeden yedin, bari hindi gibi dağılda... diye bağırarak Mehmet efendinin poposuna tekmeyi yapıştırıp kapı dışarı etti.

M. Yaşar DURMUŞ
Çatyolu Orta okulu İngilizce Öğretmeni
Akçadağ — MALATYA

«Dördüzler»!..
(Haşmet CİHAN — KIRKLARELİ)

LÂF SALATASA

* Tak fişi; bitir işi.
ELEKTRİK SÜPÜRGESİ

* Burnunuza ücretsiz şekil verilir.
NORTON

* Ben zengin hastalığıyım.
PARAKOLERA

* Al beni. Çal beni.
KEMAN

* Şey beyin boynuzlarıyla ilgimiz yoktur.
KEÇİ BOYNUZLARI

* Çevir beni Sadiye
SAYFA

* Dam üstünde çul serer.
TATLI KAÇIK

Hazırlayan : İlker GÜLER
Batı Mah. Çamlık Yolu 17/3
Pendik — İSTANBUL

NE HESAP

Yetmiş öncesi emeklilerine
Ömrü yetmez gereğiyle seçimç
Bırakıverdin kendi hallerine
Çare bulsunlar diyerek geçime.

Ayhan BAŞER — ÇANKIRI

PRATİK ÂŞIK

Arkadaşından fikir almak iste yen genç delikanlı diğerine:

«Aşkını sevgilisine nasıl ilân edeceksin?» diye sordu.

Öbürü şu cevabı verdi:

— «Peşin gazete ile, sonra oparlörle daha da anlamıyacak olursa radyo ile ilân edeceğim ağzımı ne yorup ta zahmete gireyim!...

B. IŞIK
Yeşilyurt — İSTANBUL

NE DİYORLAR

İki dalgıç denizin dibinde çalışıyorlardı. Birden dalgıç geminden bir mesaj geldi...

Arkadaşı mesajı alana sordu:

— Ne diyorlar?

— Ne diyecekler, gemi su almış batıyormuş, acele yukarı çıkın diyorlar...

İsmet SAYMAN
Nisbetiye Cad. Peker Sokak Tuğ Apt. Daire 3
1. Levent — İSTANBUL

MÜKÂFAT

Çocuğu babası mükâfatlandırıyormuş.

— Bu çalışma ödeneği 5 lira. Bu terbiye ödeneği 10 lira sonra bakayım çantana demiş nizamlı ise onun içinde bir mükâfat ödeyelim...

Anne bu durumu kıskanmış ve içerden seslenmiş:

— Geçen gün iki filcan kırdı 7,5 lirasını kes te bana öde.

B. IŞIK
Yeşilyurt — İSTANBUL

HORA

Egede duvaklı gelin
Nazlı nazlı süzülüyor
Yunanlı çok gülüyor
Yüz vermiyor çünkü gelin

Adı dillere destandır
Duvaklı gelin Horanın
Ona bir fiske vurmanın
Sonsuz yeri kabristandır

Veysel KARASOY
PTT Memuru
Bostanlı — İZMİR

(Sezer ODABAŞIOĞLU)

SENİ SEVİYORUM

Şimdi ne söylesem
Ne yazsam
Yalan gelecek sana
Ve bana inanmayacaksın
Çok iyi biliyorum
Sen uzatmalım beşyıllık
Şimdi de nişanlım
Seni seviyorum.

Bedri APPAK
P. K. 90 Ödemiş / İZMİR

TERLETMEK İÇİN

Tıp Fakültesinin son sınıfında imtihana giren talebeye mümezyizler sordular:

— Hastayı terletmek için ne yaparsın?

— Arkasına tentürtiyot sürerim.

— Başka?

— Kâfuru ile yağlarım.

— Başka?

— Termojen cinsinden biberli pamuk tatbik ederim.

— Başka

— Aspirin veya benzeri bir tablet aldırırım.

— Başka

Çok fena halde kızarmış, kan ter içinde kalmıştı. Aklına başka birşey gelmiyrdu. Birden buldu ve sevinçle haykırdı:

— Getirir huzurunuzda imtihana sokarım.

Rahmi IŞIM
İstasyon Cad. 70/10 — ELÂZIĞ

—o—

FOTOĞRAFÇI

Bir fotoğrafcı maymunun kafesinin etrafında dört dönüyordu. Nihayet dayanamadı, etrafta duran turistlere seslendi.

— «Hanımlar, beyler, rica ederim biraz kenara çekilin. Maymunu tek başına çekmek istiyorum, grup halinde değil!»

Hatice GENÇ
Sağlık Mah. 277 Sok. No: 49
MERSİN

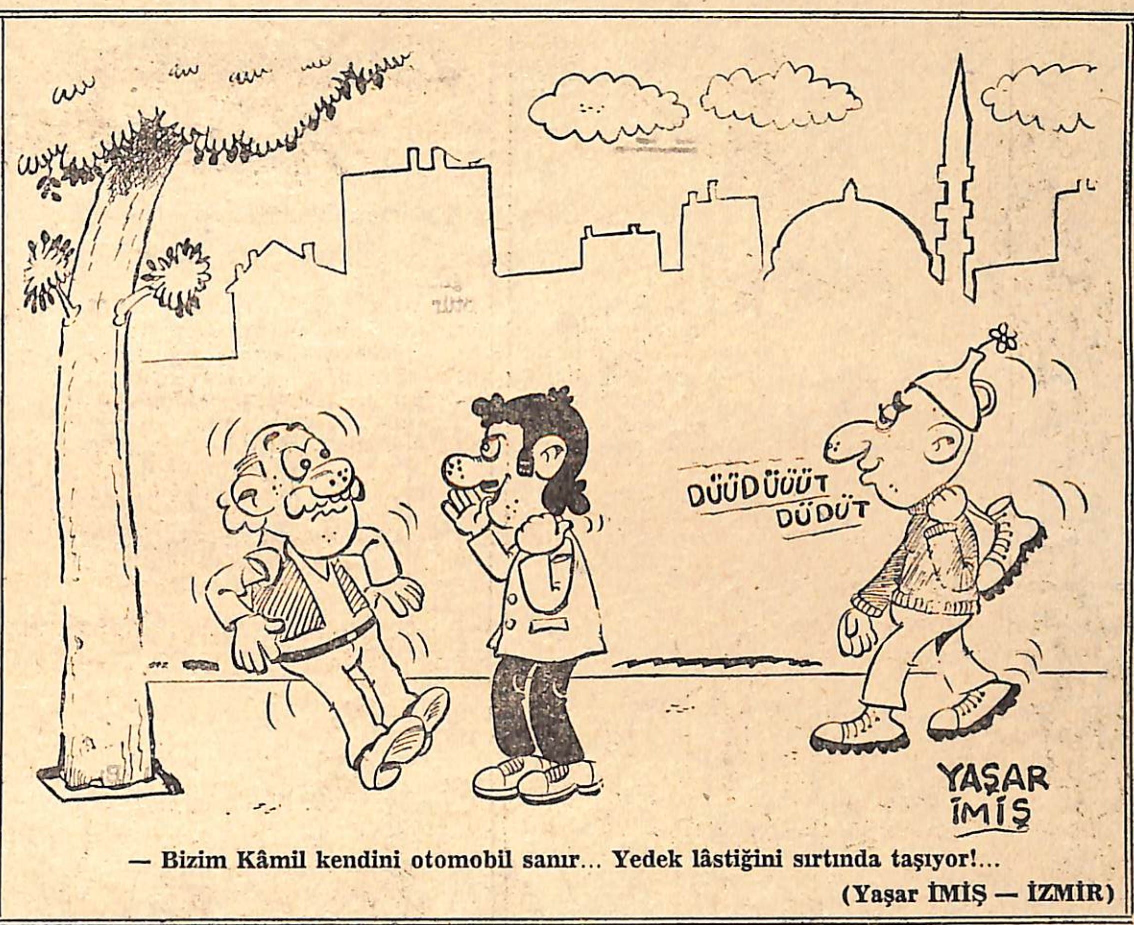
—o—

DAMAT

Damat, misafirlere hitaben konuşma yapıyordu:

— Arkadaşlar, düğünde bazı aksaklıklar olduysa, özür dilerim. Ancak, bir dahaki düğünümde hiç bir aksaklık olmayacağına dair size söz veririm.

Kemal POLAT
Alaybey Mah. Şehit Mehmet
A Bl. 2/4 GAZİANTEP

— Bizim Kâmil kendini otomobil sanır... Yedek lâstiğini sırtında taşıyor!...

(Yaşar İMİŞ — İZMİR)

HAZIR CEVAP

İki kadın konuşuyorlardı. Biri: Şuna inan şekerim dedi. Erkekler daima kendilerinden budala bir kadınla evlenir.

— Sahi mi? Kim söyledi sana bunu? Kocanmı?

— Hayır senin kocan.

Yavuz İPLİKÇİ
Oruç Reis Cad. Birlik AP
D - Blok No: 14/13
Telsizler — ANKARA

ZAM

Memur, şefin odasına girerek:

— Müsaade ederseniz zam istiyorum efendim, dedi...

Şef, memura şöyle bir baktı. Purosundan bir fırt çektikten sonra:

— Neden zam istiyorsunuz acaba... diye sordu:

Memurun başı önde: şu cevabı verdi:

— Valla efendim... dedi. Bana kalsa istemezdim. Ama bizim çocuklar, diğer ailelerin günde üç öğün yemek yediklerini farketmişlerde...

Mustafa ERKOL
Uzundöşeme Sok. 9/2
BALIKESİR

—o—

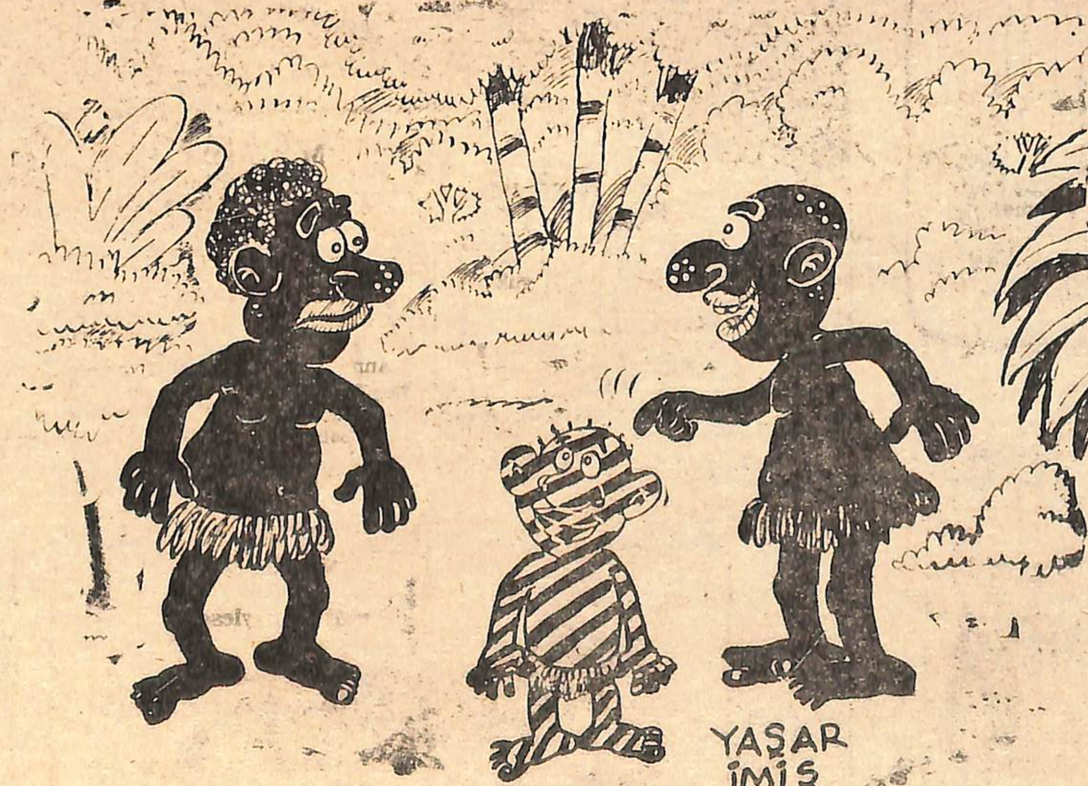
KAN GRUBU

Doktor, muayeneye gelen sarhoşa sormuş:

— Kan grubun ne?

— O RH - ŞR (Şarap, rakı)

Kemal POLAT
Alaybey Mah. Şehit Mehmet
Bayram Sok. Lâle Apt.
A Bl. 2/4 GAZİANTEP

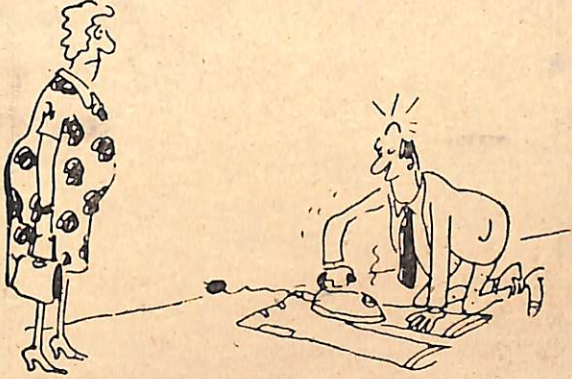
— Şey... Oğlumun anası beyazdır da...

(Yaşar İMİŞ — İZMİR)

Akbaba
Haftalık Siyasi Mizah Mecmuası
SAHİBİ : Ergin Ortaç
Yazı işlerini fiilen idare eden : Kadri Yurdatap
Sekreter : Selâmi M. Yurdatap
Dizildiği ve basıldığı yer : Akbaba Matbaası
İDARE YERİ : Divanyolu Klodfarer Caddesi No: 8 - 10, Daire: 3. İstanbul
Telefon : 22 18 11
İLAN FİYATI : Kapak içi santimi 60 lira, iç sayfalar 65 lira.
Fiyatı : 250 kuruş.
ABONE FİYATLARI : Yurt içi yıllığı 125.— TL. Altı aylığı 62.50 TL. Yurt dışı yıllığı 250.— TL. Altı aylığı 125.— TL.

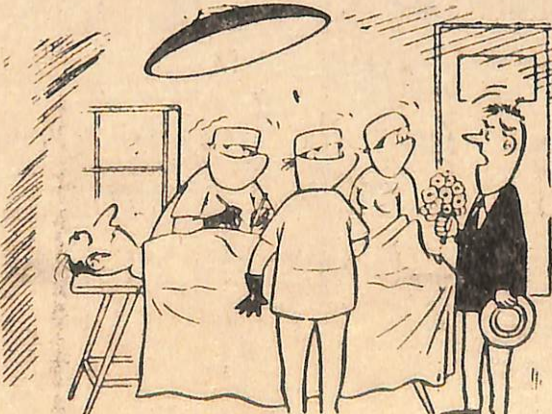
Dünya Karikatürleri

YAZISIZ

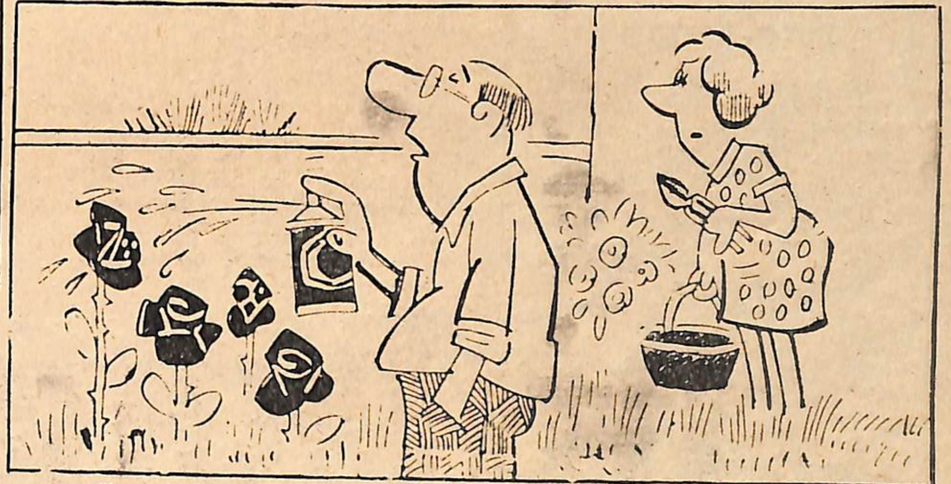

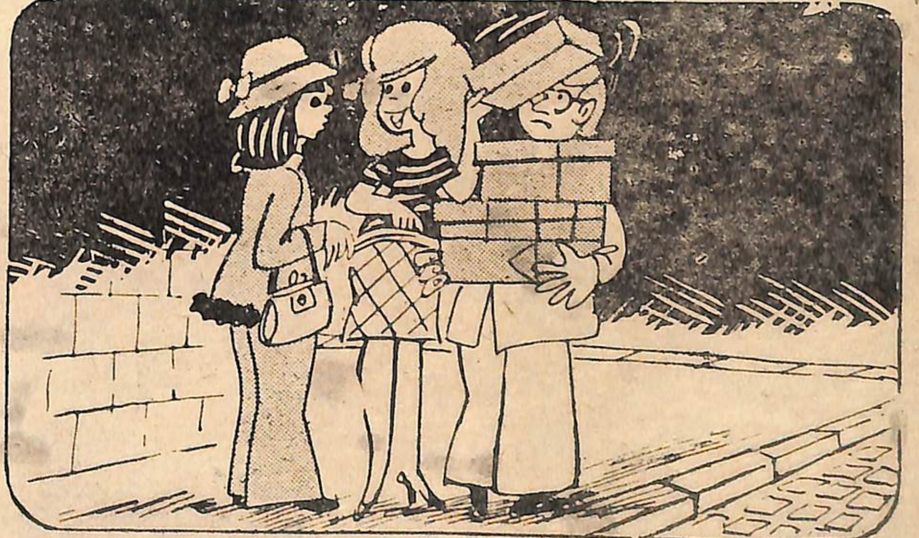
-ELİNİZİ BİRAZ ÇABUK TUTUN! BU DAHA KADIN OLMADI MI?..

YAZISIZ

-NE YAPIYORSUN AYOL? GÜLLERİ, GÜL SUYU İLE SULAMAK AKLINA NERDEN GELDİ?

-Aaa.. BU BENİM KOCAM AYOL!..

YAZISIZ

"ben de milyonerim.

Bizim ev
iki oda bir salon.

Dinarsu Halısı döşettim.

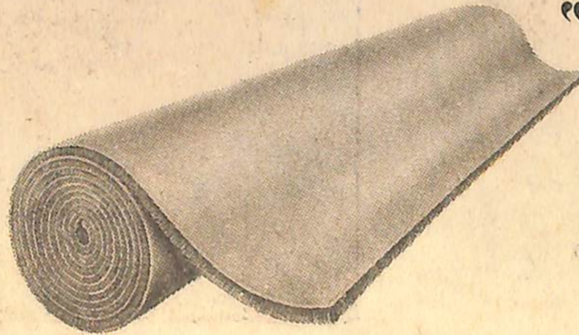
Odalarla salonu boydan boya,
bir duvardan bir duvara.
Hole gene Dinarsu'dan bir parça halı.
Koridora Dinarsu yolluğu.

Dinarsu Halısı eve öyle bir hava kattı ki...
Fakirhane zenginleşti.
Bir saray oldu gözümüzde.

Artık
ben de milyonerim!"

dinarsu halısı

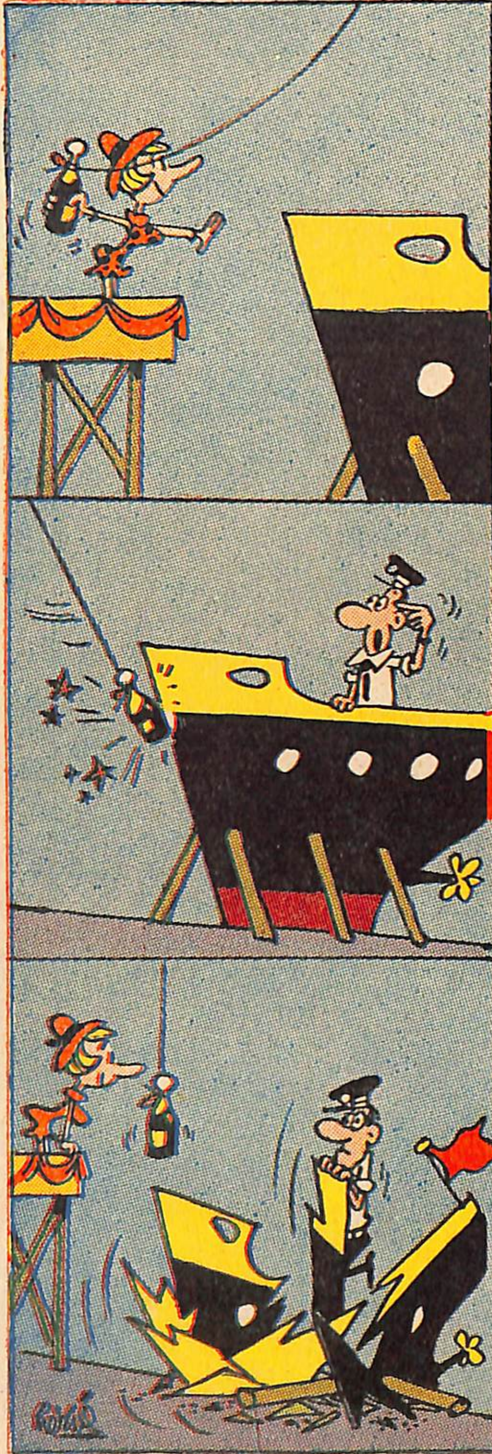
"zengin halı"

AdA

Ajans Ada 534—101

Akbaba

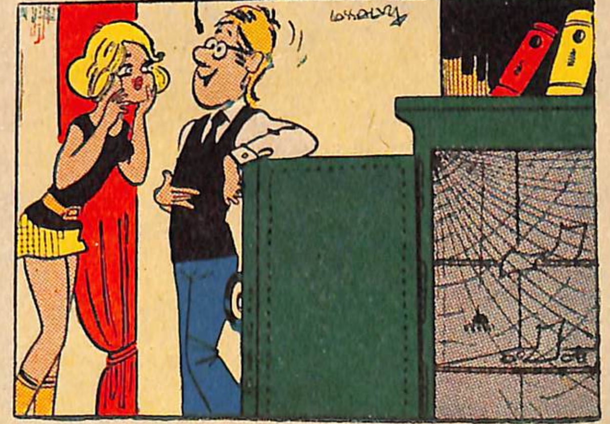
YAZISIZ

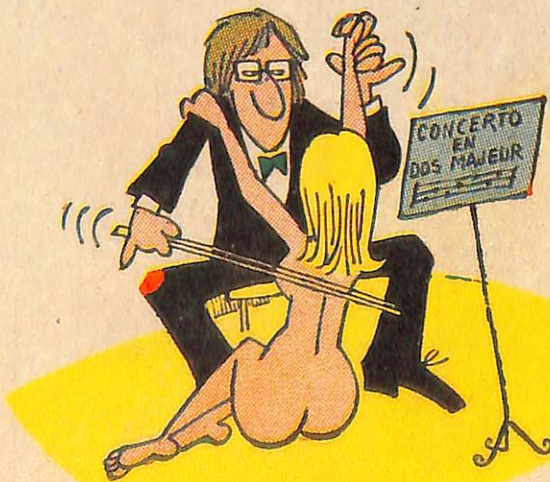

— HER GÜN AYNI ELBİSEYİ GİYMEKTEN BIKMADIN MI?
— YA SİZ.. AYNI SÖZLERİ SÖYLEMEKTEN BIKMADINIZ MI?..

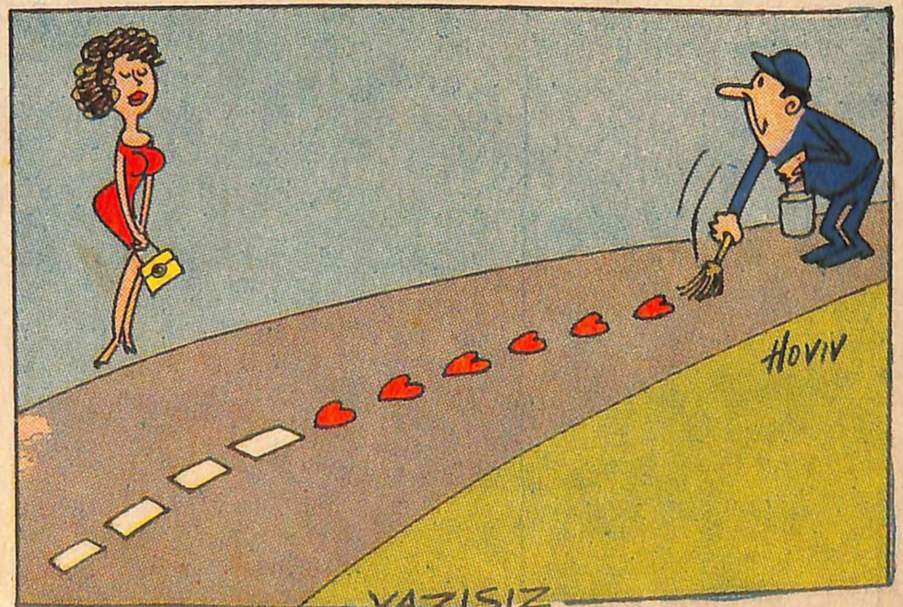

YAZISIZ

YAZISIZ